

Piarista DEÁKLAP

A nagykanizsai Piarista Általános Iskola, Gimnázium, Diákotthon és Boldog Donáti Celesztina Óvoda időszaki folyóirata
I. ÉVFOLYAM 2. SZÁM – 2009. MÁRCIUS 28. – NAGYBÖJT-HÚSVÉT

Forma és tartalom

Egyik legalapvetőbb emberi értékünk a szabadság utáni vágyunk. Kell-e ezt itt hosszasan magyarázni nemzeti ünnepünk, március 15. után?

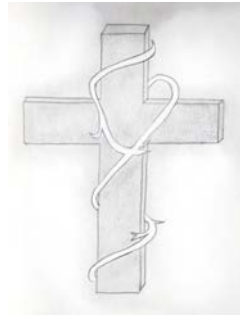
Ha mindennapjainkban megélni véljük szabadságunkat, felszabadultak, tettekre készek vagyunk, rögtön keressük a formát, szabályrendszert, amelyben ez élhetővé, virágzóvá válhat. Ha nincsenek kiépített utak, hagyományok, nem tudjuk megélni szabadságunkat, elbizonytalanodunk, szétesünk. Szükségünk van tehát a keretekre, annak kimunkálására, hogy szabadon, mégis összeszedetten éljük mindennapjainkat. Nem gondolom azon-

ban, hogy ezt kinek-kinek saját magának kellene a semmiből felépítenie.

Nekünk, keresztényeknek tálcán kínálja Egyházunk azt a szokásrendszert, amihez csatlakozva élhető életünk lehet.

Vízkereszt után, a hosszú téli estéken a jókedvnek, a vigadalmaknak az ideje jön el: farsangolunk. Majd az élet újra éledése, az igazi kitavaszkodás előtt mélységeink megélésére, az önmagunkkal való szembenézésre szólítanak bennünket, hamvazószerdával eljön a nagyböjt ideje. Elmaradnak a vigadalmak, elcsendesedünk, testünket, lelkünket vallatóra fogjuk, mit bír el, miben szorul korrekcióra. Imáinkkal, elmélkedéseinkkel, az Isten szavára való figyelésünkkel új világokat tárhatunk fel, új utakon indulhatunk el, gazdagíthatunk másokat és önmagunkat. Ami először csapásnak tűnik, kolonc, teher, letaglóz, éltető erőforrássá válhat, új célokat, feladatokat adhat életünk folytatásához.

Jó terep ehhez az iskolazarándoklat Gyümölcstől Boldogasszony ünnepén. Egyszerre testi és lelki erőpróba. A bizonytalan, inkább télre, mint tavasz:

emlékeztető időjárás, a lepusztult, szennyezett környezet edzi az akaratot, hogy ezeket leküzdve élénk tárulhasson a homokkomáromi kegytemplom csodája, s befogadva minket a szentmisén felvérteződjünk a haza felé vezető útra, hogy otthon jó érzéssel nyugtázhassuk, az idén is leküzdöttük az akadályokat, megerősödve várjuk az elkövetkező feladatokat.

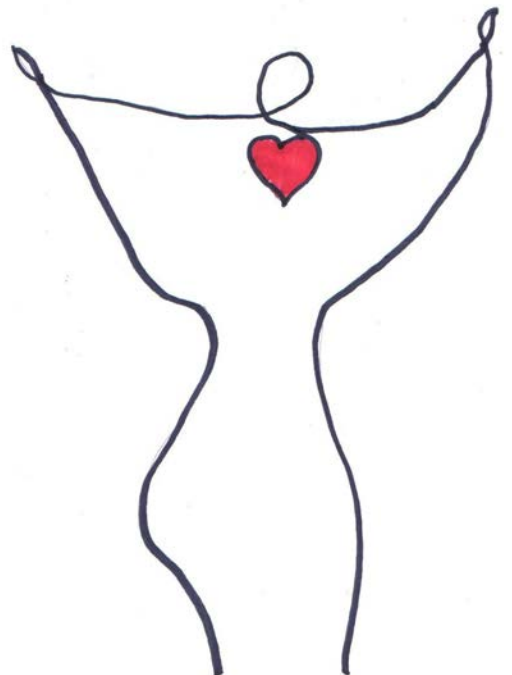
A nagyhét alkalmainak megéléséhez mindenki számára az otthoni környezet nyújt lehetőséget.

A piarista diákok virágvasárnap haza utaznak, megkezdődik a szünet. Ezt megelőzően azonban még a lelkigyakorlat szakít ki bennünket a megszokott napi rutinból, nyújt lehetőséget az elmélyülésre, nyit kapukat önmagunk és egymás felfedezésére, a bűnbánat gyakorlására, hogy megtisztultan, új erőt merítve készülhessünk a húsvéti ünnepre, Krisztus feltámadásának köszöntésére.

Kereteink, szokásrendszerünk adottak. Törekedjünk rá, hogy tudjunk élni velük, s személyessé, tartalmassá, gyümölcözővé tegyük a formát.

Dornbach Borbála
igazgatóhelyettes

KALENDÁRIUM

ÁPRILIS

3-5. A DIÁKSÁG HÚSVÉTI LEKGYAKORLATA

Előadók:

11-13. évfolyam, fiúk: **Pákozdi István** – budapesti egyetemi lelkész.12-13. évfolyam, lányok: **Kürti-Bokor Judit** – nagykárolyi piarista nővér.9-11. évfolyam: **Tencz Károly** – gyenesdiási evangélikus otthon igazgatója.5-8. évfolyam: **Varga Zoltán** és **Vereb Zsolt**1-4. évfolyam: **Lipódi Ildikó** és a tanító néni.

5. VIRÁG BENEDEK VERSMONDÓVERSENY

9.00 Barkaszentelés, szentmise, benne énekelt passió.

13.00 **Dr. Jelenits István** előadása Radnóti Miklósról.

13.40 Virág Benedek Versmondóverseny

16.00 Eredményhirdetés

22. OSZTÁLYOZÓ VIZSGA

Azon diákok számára, akik az előrehozott érettségi vizsgát megelőzően kötelesek az iskolai tanulmányaikat az adott tantárgyból osztályozó vizsgával lezárni.

29. BŰNBÁNATI LITURGIA A BALLAGÓ DIÁKOK SZÁMÁRA

Kezdet 14 órakor.

30. BALLAGÁS

12.00 Elindul hosszú útjára a két ballagó osztály: 13/4. és 12/6.

Ünnepség az iskolaudvaron, majd ünnepi szentmise.

MÁJUS

10. BÉRMÁLÁS

16.00 **Székely János** püspök atya kiszolgáltatja a bérmálás szentségét 11. évfolyamos diákjainknak ünnepi szentmise keretében.

16. KATOLIKUS ISKOLÁK KÓRUSTALÁLKOZÓJA

Kezdet 10 órakor a Jézus Szíve templomban.

A találkozón fellép a budapesti Sík Sándor kamarakórus is **Borián Tibor** piarista vezényletével.

17. ELSŐÁLDÓZÁS

9.00 Ünnepi szentmisében járulnak első szentáldozáshoz 3-os diákjaink. A szentség kiszolgáltatója **Varga Zoltán** piarista atya.

27. ORSZÁGOS KOMPETENCIAMÉRÉS

A 4., 6., 8. és 10. évfolyamos diákok olyan dolgozatokat írnak a mai napon, melyek alapján felmérésre kerül szövegértési és problémamegoldó készségük. A dolgozatra készülni nem kell.

28-30. OSZTÁLYKIRÁNDULÁSOK

Az osztálykiránduláson való részvétel az iskola Pedagógiai Programja alapján kötelező.

JÚNIUS

13. ISKOLAI SPORTNAP

A délelőtti folyamán a diákság sportvetélkedő keretében méri össze tudását, képességeit.

15. TE DEUM – TANÉVZÁRÓ ÜNNEPSÉG

16.00 Hálaadó szentmise, majd utána a tanév kiértékelése, bizonyítványosztás.

16-18. SZÓBELI ÉRETTSÉGI VIZSGÁK – 12/6.

22-24. SZÓBELI ÉRETTSÉGI VIZSGÁK – 13/4.

25. TANTESTÜLETI ZÁRÓKONFERENCIA

HÍRES OLDAL

Nyelvi sikerek

A Zalai Matematikai Tehetségekért Alapítvány idén is meghirdette a Kenguru - Nyelvi és Országismereti Versenyt, amelyen diákjaink szép eredményeket értek el. Az 5. és 6. évfolyamos tanulók közül német nyelvből **Magyar Borbála** 1., **Imreh Bence** 3., **Tóth Zsombor** 10. helyezést ért el. Angol nyelvből **Mezriczky Marcell** 1., **Varga Dániel** 2., **Bohár Vivien** és **Bognár Bence** holtversenyben 5., **Marosi Anna** 9., **Radvánszky Noémi** 11. helyezést ért el. Felkészítő tanáraik Vizeliné Walter Mónika (német) és Alexáné Kocsmár Bernadett (angol). Mindannyiuknak gratulálunk!

Történész eredmények

A zalalövői „Sallai” Művelődési Központ által szervezett „A római világ története” című történelmi vetélkedőn 118 résztvevő közül 18. lett **Marosi Anna Júlia** (6.a), 44. **Vlasics Ákos** (6.b) és 70. **Imreh Bence** (6.a). Éljen!

Mindszenty verseny

A Mindszenty József mártíriumának emlékét őrző versenyen első helyezést ért el iskolánk csapata a Halis István Városi Könyvtárban. A csapat tagjai: **Feisztuber Helga** – 12/6., **Gögös Adrienn**, **Lekrinszki Fanni**, **Molnár Eszter**., **Stéger Bence Péter** – 13/4. Felkészítő tanár: Dócsai Attila Sch.P.

Felsővárosi szereplés

A Felsővárosi Jézus Szíve plébánia templomban február 22-én, vasárnap kellemes meglepetés érte a híveket az esti misén, mert a Piarista Gimnázium **Mathia Károly Vegyeskara** énekével áhítatosabbá tette a szentmisét. Cili néni vezetésével latin és magyar nyelvű zenei műveket adott elő. Az előadást a hívek dicsérő szavakkal illették.

HÚSVÉT

– Jézus Krisztus, az Isten Fia életét adta értünk, majd feltámadt halottaiból – ez életünk értelme és örömünk oka.

Minden kedves olvasónknak áldott, szent, alleluja húsvétot kívánunk!

Óvodások, iskolások, kollégisták és a nevelőközösség

ILLEMTANI (TOVÁBB)KÉPZÉS

Közösség a templomban:

1. Bár csábító a pad szélén ülni, mégis praktikusabb a belső helyeket elfoglalni. Így a később érkezőknek nem kell átmaszniuk egymáson: feláll, has behúz, ...
2. Ha valaki áldozni megy egy belsőbb helyről, akkor a szélén ülőnek érdemes beljebb csusszanni, hogy visszatéréskor elmaradjon a „szükséges” tornamutatvány.
3. A perselybe szánt adományomat a mise előtt zsebembe készítem, hogy egyetlen észrevétlen mozdulattal át tudjam adni, és ne a ministráns érkezésekor keressem a táskámban a pénztárcámat: egy cipzár, két cipzár, ... (A perselyadománynál fontosabb az őszinte jelenlét, a közös imádságba, énekbe való bekapcsolódás, az olvasmányok és a prédikáció figyelmes meghallgatása.)

KERESZT + METSZET

– hitéleti oldal –

Kereszt

Csöppnyi kis magból szöktem
Félénk, ifjú, szép csemetévé
Nevelt fel drága földem
S így életre jöttem.

Diszem a bimbós virág,
érlelem már gyümölcsöm
ám bennem a Féreg foga rág:
"Pusztuljon el a világ!"

Termésem, mi volt, én lehullottam már
a hajamon viselt színes szirom se nevet.
Csendben kezdi munkálni az Ács a törzset
Ő és én leszünk majd ketten a feszület.

Egy rút fakereszt áll fenn
a hegyen: rajta a Test.
Sóhaja sír, nyög velem,
egy lét vele életem.

Az ég bús fátylat ereszt.
Tán három óra is múlt.
Rajtam függ már a szent test,
így lettem én a kereszt.

Gőgös Adrienn – 13/4.

A világ és ÉN

Az idő telik és a világ is változik, de nem mindig a jó irány, a tökéletesedés felé. Az a kérdés, hogy mi együtt változunk-e a világgal, vagy sem. Ezt mindenkinek magának kell eldöntenie, hisz nem ismerheti senki annyira a másikat, hogy mindig helyesen ítéljen, vagy mondjon valamit a másiktól. Ehhez mesélek el pár gondolatot, megtörtént esetet. Remélem segítségére lesz, hogy el tud dönteni, melyik úton jár.

Az ember már évezredek óta él egy bolygón, amit Földnek nevez. A több 1000 évvel ezelőtti élet és a mostani között óriási a különbség. De ez a különbség sok kis különbség, változás, esetleg fejlődésnek nevezhető valami összegeként jött létre. Emlékezz vissza gyerekkorodra, hogy akkor milyen lehetőségeid voltak, milyen fejlett volt a technika, mennyit jelentett a pénz és a munkahely. Nos, eltelt 10-15-20 év, ami a történelemben igen rövid idő, mégis mennyi változás befért. Kezdetben az ember (ősemlék) is hitt valamiben, bár kevés korabeli tárgyi emlékünknél van, de például a villámlás és az általa okozott tűz félelemmel töltötte el. Később a görög-római korban, de már előttük is a különböző dolgokhoz különböző isteneket rendeltek, és a természet erőit isteni csapásnak hitték. De Krisztus születésével hirtelen megváltozott minden. Egy új eszme, egy új vallás, egy új tanítás fölforgatta a világot. Fegyverrel, erőszakkal, törvényekkel próbálták a kereszténységet évtizedekig kiirtani, a keresztényeket az isteneikre áttéríteni. Sikertelenül. Most a demokráciában, a vallásszabadságban, és a globalizmusban egyre nagyobb erők támadják az Egyházat. A világ azt hirdeti, hogy mindent a pillanatnak, mindent magadnak, nincs felmelegedés, nincs veszély, nincs isten, tehát ebben a rövid életben adj meg mindent a testednek, mert nincs lelked! A világ fejlődik, az élet és az elvárások változnak. Felgyorsul az élet, az ember még a szomszédába is autóval megy át, mert siet; gyorshajtásával mások, esetleg a szerettei életét veszélyezteti, csak mert siet és nem ér rá. Ezt követeli meg a világ, és az emberek, mint rabszolgák, gondolkodás nélkül teszik, és változnak a rossz irányba.

Te is versenyt futsz az idővel, a világgal, Istennel, csak hogy többet elérj és odaadj a testednek??? Vagy gondolkozol, megállsz, elcsendesedsz...

Gondolsz a gyerekeidre, unokáidra, a jövő nemzedékére, és vigyázol Isten ajándékaira (természet: az ég, a felhők, a fa, a virág, a levél, egy esőcsepp, a ragadozóktól a legkisebb hangyáig, a hangyától a baktériumokig...; a szellemi ajándékokra: tudás, ismeretvágy; a belső érzések, érzelmek, amit nem tud az orvostudomány megmagyarázni...

Folytatás az 5. oldal alján...

Az ember, aki futó lett

– a futó, aki ember maradt

PályaFUTÁS és beszélgetés **Bérces Edit**
ultrafutó világbajnokkal

„Az ember lélek. Igen lélek, én is azt akarom viszszeresni. A lelkemet. Szabad akarok lenni, mint az ég madarai, fára akarok mászni, folyóban úszni, és mezítláb járni, hogy érezzem a föld kemény érintését, cipő és vagyon nélkül. Azok nélkül az árnyékok nélkül, akiket szolgáltnak hívunk.” (Assisi Szent Ferenc)

Tekervényes erdei utak, Balaton, híres európai városok, Észak-Amerika, Tajvan, világbajnokságok, ultramaratoni távok. Elhivatott és kitartó sportolót ezek egyike sem tudja megállítani. Így van ez Bérces Edit többszörös világ-, Európa- és magyarbajnok hosszútávfutónővel is, aki 1964 májusában látta meg a napvilágot Zalaegerszegen. S hogy mi motiválja Editet még ma is a versenyzésre, erre a következő sorokban kapunk választ.

Hogyan jöttek rá, hogy Ön jól tud hosszú távon futni?

- A triatlonversenyeken általában a középmezőnyben jöttem ki az úszásból, a kerékpáron jól lemaradtam és a futásnál kamatokkal együtt faragtam le hátrányomat. Voltak, akik megjegyezték, hogy nekem a kerékpáros szakaszt is futnom kellene a triatlonban, de én akkor csak azt tudtam, hogy a kerékpár nem megy... Hogy a futásom aranyat is érhet, az csak később bizonyosodott be. A hosszú távú triatlon versenyeken a futás már egy maraton, azaz 42,195 km, tehát komoly futó, állóképességet követel. Lassan kiegyenlítődött, majd megfordult a triatlon és a futóversenyek aránya a versenynaptárban. 1996-ban kb. 10 maratont futottam egyenletesen javuló eredményekkel, akár egymást követő hétvégeken is... Így kiderült, nekem a maraton rövid... sőt...

E tíz maratonból hámat megnyert. Milyen eredményeket ért el ezen kívül?

- Talán a világ-, és Európa-bajnoki győzelmek 100 km-en és 24 órán figyelemre méltóak. Meg az atlétikai pályán és a futópádon felállított 24 órás világsúcscok és azok részeredményei is élnek még. De talán a legnagyobb eredmény és ajándék az, hogy még ennyi év után is futhatok.

1996-tól aktív futó, világvversenyeken vesz részt, szép eredményeket ér el. Nem egyszer szakadó esőben nyer. Mi/ki segíti a versenyzésben Önt?

- Az Úr nem szűnik meg tanítani, / Ezért kell sok harcot vívni... – írja Kányádi S. Egyébként kétféle segítségre támaszkodom. Az egyik a konkrét „fizikai” segítség, amit a versenyeken a kísérőimtől kapok etetés, itatás, kényeztetés formájában. Ide sorolom még a felkészülésem támogatóit is: masszörzt, gyógytornászt, sportorvost, futótársakat, családot, barátokat. A metafizikai segítőtől listája talán még ennél is hosszabb. Vannak köztük élő és már nem élő családtagok, barátok, művészek, hősök. Olyanok, akiket közelről ismertem, de vannak, akiket csak műveik és szenvedéseik alapján. Mint például Assisi Szent Ferenc, Beethoven, Pál apostol vagy Márai Sándor. Ők mindannyian úgy segítenek, mintha hivatásos mennybéli nagykövetek lennének.

Honnan meríti az erőt a több tíz órás futásokhoz?

- Inkább belülről, nagyon mélyről és a már említett mennybéli nagyköveteimtől. Ha eszembe jutnak, teljesítményük, szenvedésük árnyékában futásom eltöprel. Ide tartoznak szüleim, nagyszüleim háborús és '56-os élményeikkel együtt.

A családjában mit jelent Isten szeretete?

- Minden lépésben, minden korty vízben, a szív dobbanásában, a levegőben, a hó ropogásában, a napsütésben, a mosolyban és a megbocsátásban jelen van. Meg abban, amikor szűk körben tizenketten, nagyobb családi körben harmincegyen hányan együtt ünnepelehetünk és örülhetünk. Ezt Wass Albert 35 évvel ezelőtt így fogalmazta meg nekünk: „Isten [...] a szeretet és jószág törvénye. Az örökkévalóság törvénye. Az élet törvénye. Az igazság, az összhang, a szépség, a mindenekelőtt összefogó és egybekapcsoló nagy együttműködés törvénye, melynek összhangjában az óriás naprendszerek éppen olyan fontosak, mint a legapróbb porszem. Ez a megdönthetetlen erejű törvény az, amit Istennek nevezünk ősi magyar szóval.”

Kis hazánk – a névsorban utolsó helyen álló megye – székvárosának szülőttét az egész világ ismeri. Csodálja állóképességét, kitartását. A futáson kívül Edit tanít, fényképez, úszik, utazik. A futó ember tud maradni. Kíváncsi, hogy még sokáig kitartson sportága mellett, és további sikereket érjen el!

Antal Zsolt – 11/5.

EMBER - KÖZELBEN ... (felnőttek)

Új arcok az iskolában (2.)

Néder Balázs Zsolt

Tanár úr idén érkezett az iskolába, és eddig nagyon jól teljesíti munkáját. A fiúkollégiumban prefektus és latin szakos tanár. Tud sielni. Néptáncot is oktat a kezdőknek. Megkerestük, és kicsit jobban utána jártunk a dolgoknak.

Hol és mikor született a tanár úr?

- Vácon, 1984. május 12-én.

Hol végzett, milyen szakon?

- A Pázmány Péter Katolikus Egyetemen, latin-ógörög szakon.

Miért pont a latint választotta?

- Két egyetemre jelentkeztem. A műszakira is felvettek. De a barátaim, akikkel jóban voltam, azt mondták, hogy a Pázmány nagyon jó. Ezért oda adtam be a jelentkezésemet. A latin jó benyomást tett rám. És így jött. Barátokkal együtt csináltuk meg.

Hol kezdte tanári pályafutását?

- Itt a Piárban.

Hogyan került ide az iskolába?

- I- gazából nem terveztem. Kaptam egy E-mailt egy ismerősömtől, hogy latin tanárt keresnek. Nagykanizsán. Éppen egy építkezésen dolgoztam, és gondoltam leugrom. ☺

Hogyan éli meg a böjti időszakot?

- Éhesen.

Hogyan tetszik az iskola szellemisége, hangulata?

- Maximálisan jól működik az iskola. Jó csapat működik itt. Hitelesen közvetítik. Hiszek benne, hogy aki idejött az jó helyen van.

Megvizsgáltuk jók-e a Tanár úr reflexei.

Ezért a villámkérdések következnek:

Kedvenc étel?

- (Ha-ha-ha). Mindent szeretek. Könnyű etetni.

Ital?

- Tea, bor.

Kedvenc film?

- Az ördög ügyvédje. Forrest Gump.

Kedvenc könyv?

- Sokszor olvastam a Nyomorultakat Victor Hugótól.

Színész?

- Nincs. (Még régen volt egy színész ismerősöm.)

Kérdéseinknek folytatása:

KICSIK	-	NAGYOK
ÉVZÁRÓ	-	ÉVNYITÓ
HIDEG	-	MELEG
TELI	-	ÜRES
FELNÖTTEK	-	GYEREKEK
ÚJ	-	RÉGI
SZÍNES	-	SZÜRKE

Pontozás 0-tól 10-ig:

Piarista:	7
Főzés:	10
Takarítás:	5
Tánc:	10
Kollégium:	7
Tanítás:	9
Cicero:	3
Olvadás:	8
Éneklés:	6

Darabont Szilvia – 11/5. és Tóth Zsófia – 11/2.

Marcus Tullius Cicero:
– „Hm... Enimvero 3?”

Felső kép:

Néder
Balázs
Zsolt
- tanár úr.

Középső
kép:

Horváth
Márk
- 9/3.

Alsó kép:
Madarász
Benjamin
- 12/6.

Ebben a számban a férfi nem jutott szóhoz. Ígérjük, a következőben a lányokat próbáljuk szóra bírni. Oka: lányok készítették az interjúkat...

„Köszönjük meg az Úrnak,
hogy megpróbál bennünket,
hiszen ez azt jelenti, hogy szeret.”

Boldog Donáti Celesztina

EMBER - KÖZELBEN ... (diákok)

Friss hús (1.)

HORVÁTH MÁRK – 9/III.

Kedves Márk, meséld, kérlek, röviden magadról!

Horváth Márk vagyok, 1993-ban születtem Nagykanizsán. Van egy 5 éves húgom, Luca Sára. Az iskolapadot 2000-ben kezdtem el koptatni a Bolyai János Általános Iskolában. Egészen 8. osztályig oda jártam. Most a Piarista Gimnázium 9/III. osztályába járok. Úgy érzem sikerült beilleszkednem. Elég gyorsan elfogadtak az osztálytársaim, bár már egy meglévő osztályközösségbe pottyantam. Szabadidőmben legtöbbször átadom magam a tv lebilincselő műsorainak, olvasok, gyakran biciklizek, msn-ezek, vagy esetleg írok.

Miket írsz?

Hát néha versekkel próbálkoztok, továbbá egyéb irodalmi „nem épp remekműveket” sikerül alkotnom.

Szóval az írás nevezhető a hobbydnak?

Igen, nevezhető hobbydnak is, csak ritkán teszem, ha van hozzá kedvem. Emellett nagyon régóta mondom verset, lassan 8 éve. Nagyon szeretem ezt is, hiszen annyi érzelmeket közölhetünk vele, amit a hallgató is megért, és átérez. Legutóbbi versenyemen, a Sik Sándor Országos Versmondó Versenyen azt mondta az egyik zsűri tag, Bözsöny Ferenc, hogy 5 dolog kell a versmondáshoz: Nem elég csak a száj, meg a szem, meg az arc (mimika) és az ész, ha nincs hozzá szív, akkor semmit sem ér. Ez így is van, mert a versmondáshoz alázat kell.

Az a hír járja, hogy te ezen a versenyen az 1. helyezést érted el. Milyen érzés volt?

Hát nagyon furcsa érzés volt, hiszen nem nyertem még országos versenyt. Emlékszem, hogy a zsűri elnöke, Jelenits István, mikor kihirdette az eredményt, nem tartott nagy drámai szüneteket. Amikor meghallottam a nevem, tényleg nem nagyon akartam elhinni, annyira meglepett. De nagyon örültem, és még utána pár napba beletelt, hogy el is higgyem a dolgot.

Az iskolában legtöbbször mégis Mr. Evolution of Dance-ként ismernek. Honnan is jött ez az ötlet? Lesz netán folytatása is?

Nos igen... Hát a történet roppant egyszerű. A youtube-on van egy videó, aminek a zenéjét Kereszty tanárnő letöltötte, hogy a táncszínház tudjon rá bemelegíteni egy egyszerű játékkal. Én láttam a videót, említettem a tanárnőnek, és azt is, hogy meg kellene csinálni ezt. A tanárnő rábólintott, és szépen elkezdtek betanulni a koreográfiát, amit jócskán átalakítottunk, és emberek toboroztunk, kinek lenne kedve hozzá. Így találtuk meg az EOD girl-öket. Farsangig mindenki kitűnően tudta a táncot, kitaláltuk a konferansziét, a belépőket, és együtt izgultunk, hogy jól sikerüljön. Jól sikerült. Erősen gondolkozunk, hogy legyen-e folytatás, de egyelőre ezt a leplet még nem rántanám le az Evolution of Dance-ről.

Jó sok elfoglaltság... Emellett még a tanulás is megy? Vannak terveid már a jövődet illetően?

Nos sikerül szakítanom időt a tanulásra is, bár már valóban egy szabad percem sincs, ami meg szabad, azt igyekszem kihasználni. Igyekszem jó jegyeket felmutatni, néha sajnos becsúszik egy-egy rosszabb jegy is, de azokat meg próbálom minél hamarabb kijavítani.

A jövőt illetően sokat gondolkoztam már ezen a komoly problémán, de az elem kitűzött cél a Színművészeti Egyetem, bár még nem tájékoztam szerteszét.

Sok sikert a Színművészetihez! Reméljük minél előbb viszont látunk a színpadon. De egyelőre még a Piarista... Szeretsz ide járni???

Köszönöm. Igen, szeretek idejárni, bár a választ nyilván meglepőnek tartják majd... Mikor az iskolában jelentkeztem a Piaristába, akkor kaptam róla hideget, meleget (legtöbb a rosszindulatú pletyka volt). De most, hogy beleszóppentem ebbe az életbe, és ilyen közösség vesz körül, egyáltalán nem bántam meg, hogy ide jöttem.

Ennek szívből örülünk. Ha nem bánod, egy kicsit intimebb kérdéssel zárnánk az interjút. Mi életed legcikisebb története?

Nos én nap mint nap kerülök cikis helyzetekbe, amikből általában hosszas szenvedések árán tudok kikecmeregni.

Mondanál nekünk egy példát?

Még elsőáldozó sem voltam, mikor megtörtént az eset. Egy vasárnapi szentmisén történt, hogy elkeveredtem kissé a miseszövegben, és mikor térdelni kellett felálltam, mikor állni kellett letérdeltem. Mise végéig éreztem magamon a tekinteteket, bár mikor körülnéztem senki sem nézett, de mégis frusztrált.

Köszönjük, hogy elvállaltad az interjút, és hogy ilyen készségesen válaszoltál kérdéseinkre!

Németh Réka – 12/3.

Régi bőr (1.)

MADARÁSZ BENJÁMIN – 12/VI.

Kedves Beni, meséld, kérlek egy kicsit magadról!

Madarász Benjamin vagyok, 1990-ben láttam meg egy kórházi neonlámpa fényeit Keszthelyen. Testvérem, Szilveszter is itt végzett 3 évvel ezelőtt. Ő is hálás. 12 évig tanult itt, mint én. Hobbym a legtöbb sport (még a yo-yo is), kivéve a röplabda... De ha én valakit önmagáról kérdezek, nem ezekre lennék kíváncsi. Szóval, aki én vagyok: Szeretek beszélgetni emberekkel, és jókedvet, szebb napot szerezni nekik. Szeretem az igaz, komoly beszélgetéseket, amelyek mindkettőnkét építenek. Szeretek néha egyedül lenni, olykor egy kérdésen elrágódni. Szeretek ráébredni a nem hétköznapi dolgokra, és felírni azokat. Az egyik legnagyobb ilyen élményem egy 8-10 éves cigányfiúcska mosolya volt, mikor a buszon tartotta a kezét, hogy csapjak bele. Szeretem a természetet és az emberek csodáját, és az életet.

Mint említetted, már elsős korod óta idejársz, s ahogy fogalmaztál hálás 12 évig tanultál itt. Miért is szeretsz idejárni?

Szeretem a tanárait, szeretem az osztálytársaimat, de igazán csak 2-3 évvel ezelőtt jöttem rá, célja van annak, hogy itt tanulok. Hisztiztem, mikor általános iskolában a 4. osztály előtt át akartak íratni egy másik iskolába az egyszerűbb közlekedés lehetősége miatt. * 11. előtt nyáron lehetőségem volt kijutni Medjugorjába, ahol lelkiileg nagyon sokat fejlődtem. És ahol megértettem a mondatot, amit Mária egyik jelenésében mondott: "Ha tudnátok, mennyire szeretlek benneteket, sirmátok örömtökből." Ezután jó volt visszajönni 2007 őszén és leírni mindezt arra a lapra, amit Dósai atya osztott szét a nyári élmények megörökítése céljából. * Azóta jobban figyelek a szerdai miséken, és a keresztre az osztályban. A vallás megértése mellett még rengeteg tanterven kívüli dolgot kapok: életfilozófiát osztályfőnökömtől, bölcs gondolatokat Böszörményi tanár úrtól, és lelkesítést a jóra Rezsek tanárnőtől. Azt gondolom, ez az iskola nemcsak tanít, hanem kitanít. Itt Rend van!

Végzősként itt egy karnyújtásra távol az érettségi. Biztos már rengeteget gondolkoztál a jövődről. Milyen terveid vannak?

Egy pálmafára szeretnék kimászni, amely a tenger fölé hajol ☺. Bizony nagy álmom. Viszont ezt örömmel, és jó emberként szeretném megtenni. Így sokkal fontosabb az út, amit azelőtt megjárom. Tanulmányaimat Győrben szeretném folytatni, és gépészmérnökként végezni, hogy aztán autókkal, motorokkal foglalkozhassak, és sok embert megismerhessek. Szeretnék családot is, mindenképpen jó nagyot. A közösségek segítik a kilábalást a válságból.

Mostanában egyre nagyobb híre van a Piar Break Klubnak, aminek te vagy az egyik alapító tagja. Azt már tudjuk, hogy nálunk break klub is van, de mit is takar ez tulajdonképpen?

Igen valóban szerveztünk egy ilyen klubot Varga Peti pájtásommal, akivel minden lendülettel azon vagyunk, hogy egyre ügyesebb legyen a grupp. Eleinte egyáltalán nem akart beindulni, majd pár hét elteltével a kb. 12 főre gyarapodtunk. A fiatalok koruk ellenére elképesztően gyorsan tanulnak, és lassan nekünk kell új mozgásokat szerezni, hogy valami újat mutathassunk nekik. Említhetem Szakál Brigi vagy Bodó Bence kézből hátraszaltóját, Deés Ádám freezeit, Szakál Bence fejenátfordulásait, vagy a többieket, akik nem ügyetlenebbek. Emellett van egy esti edzés is, ahol inkább mi nagyobbak ügyeskedünk. Kitarunk és táncolunk. Ez a Piar Break...

Ha nem bánod, egy kicsit intimebb kérdéssel zárnánk az interjút. Mi a legcikisebb történet, ami az iskolában történt veled?

Harmadikas lehettem. Otthon az egyik fiókban találtam régi patronos pisztolyhoz való patronot. Másnap elvittem egyet az osztályba körbemutogatni, hogy lám-lám, nekem milyen nagyszerű cuccom van. Mivel nagyon kevés osztálytársamat érdekelte a dolog, hozzátettem azt a kis sztorit, hogy ezzel szeretném az iskolát a levegőbe röpíteni. Erre már sokan odafigyeltek. Kérdezték, mikor jön el az a pillanat. A nagy izgatottságban, valaki átgondolta a tervet, és rájött, hogy ez egyáltalán nem jó ötlet, hisz bent vagyunk az iskolában. Szólt is a tanárnőnek, aki engem, mint merénylőt azonnal megállított, és szavaival „lefegyverzett”. Meglepődtem, azt hittem a tanárnő tudja, hogy az csak egy patron, és nem bomba. Tudta vagy nem, ugyanolyan ijedt volt az arca, mint az osztálytársaimé. Így megmaradt az épület, tovább működik az azóta már kibővült iskola és kollégium.

Köszönjük, hogy elvállaltad az interjút, és hogy ilyen készségesen válaszoltál kérdéseinkre!

Németh Réka – 12/3.

Aki ment – és aki jött

MÉG NINCS HONVÁGYA...

Talpraesett, vidám tanítványom volt **Dervenkár Luca**, alsó tagozatos osztályom leánycsapatának lelke. Valamit mindig kitalált, valamit mindig szervezett, s a többiek lelkesen követték. Ötödikes korában még gyakran beszéltem vele, aztán egyszer csak eltűnt a szemem elől. Kiderült: családotul Angliába költöztek egy időre. „Ez érdekes helyzet lehet számára!” – gondoltam, s nem tudtam elképzelni, vajon az elszakadás szomorúsága erősebb ilyenkor, vagy az újdonság öröme. Nemrégiben hazalátogatott, s akkor meghallhattam tőle a választ.

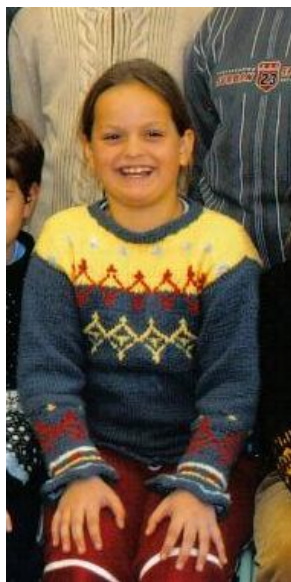
- Inkább a várakozás öröme volt bennem, mint szomorúság vagy szorongás – emlékezett vissza a másfél évvel ezelőtti időre. – Az utolsó napon szorult csak össze a szívem, akkor döbbsentem rá: hát én most mindent itt hagytam?!

Itt bizony, hogy a Woodbridge nevű kisvárosban folytassa életét szüleivel és testvéreivel. Kiköltözésük után egy hónapig nem járt iskolába, mert bizonytalan volt, hogy hová veszik fel. Aztán sikerült egy lakásukhoz közeli intézményt találniuk.

- Nagyon rendesen fogadtak az osztálytársak. Az első naptól megszervezték, ki miben segít majd. Készítettünk egy angol-magyar szótárt, így nemcsak én tanultam tőlük, hanem ők is próbálkoztak a magyar szavakkal – igaz, kevés sikerrel! De mostanára már én nem szótárazgatók, mert egyre jobban értek és beszélek angolul. Kedvenc tantárgyam mégis a német, abból vagyok a legjobb.

A sulí, mint mondja nem megerhelő számára. A tanítás reggel 9-kor kezdődik, a naponta általában csak 3 órájuk van – igaz azok 105 percesek! Viszont arányosan kevesebb a házi feladat is. Tanév közben nincs felelés, nincs dolgozat, elvéve írnak csak egy-egy felmérőt. Tudásukat az év végi nagy, összegző dolgozatok alapján értékelik a tanárok.

- A hitedet hogyan tudod kint gyakorolni?

- Városunkban katolikus templom is van. Mi általában a szombat esti szentmiséken veszünk részt, hogy vasárnaponként kirándulhassunk. A misén angolul imádkozunk, a „Miatyánk”-nak szinte szó szerinti a fordítása. Este otthon is angolul mondjuk az imát, hogy gyakoroljuk a nyelvet. Az iskolában kimondott hittanoktatás nincsen, a világvallásokról tanulunk heti két órában.

S hogy hazavágyik-e már Luca? Kis gondolkodás után azt mondja, annyira megszokott már mindent, hogy talán az lenne a furcsa, ha hirtelen haza kellene jönnie. S bár folyton fáj a szíve miklósfai szép otthonuk után, ha rajta múlna, szívesen kint töltene még egy tanévet...

MÁR OTTHON ÉRZI MAGÁT...

Nehezebb volt a váltás a most 9-es **Zych Kamila** számára, aki Lengyelországból érkezett hozzánk, s egyáltalán nem beszélt nyelvünket. Ráadásul azonnal kollégiumba került, mindentől és mindenkitől távol, akit szeretett. Palinban lakó édesanyja és nevelőapja minden este meglátogatta, s mindannyiszor könnyes volt az elválás az iskola rácsos kapujánál.

- Volt-e beleszólásod abba, hogy kollégista legyél? – érdeklődtem most két és fél év után a kedves, mosolygós lánytól.

- Féltem a kollégiumi élettől, de beláttam, hogy így tanulom meg gyorsabban a nyelvet, s mivel ez volt a célom, hát beköltöztem. Nevelőapukám megkérte a lányokat, hogy segítsenek nekem. Ők részben németül próbálták hozzám szólni, részben elmutogatták a dolgokat. Elsősorban szobatársaimra Ginára és Sárára számíthatam, együtt használtuk a lengyel-magyar szótárt, nagyokat nevetve egymás kiejtésén. Prefektánk Ili néni tudott horvátul, az is nagyon sokat jelentett nekem.

Kamila már nagyon jól beszél magyarul, mégis bent maradt a kollégiumban. Azt mondja, jól érzi magát itt, s időnként még szüksége lehet segítségre a házi feladatban. Egyébként – tanáraitól tudom – kiváló tanuló! Pedig egyidejűleg elsajátítani egy nyelvet és azon a nyelven a tantárgyakat, hát...!

- Legkönnyebben a matekot értettem meg, hiszen az a számok világa, meg a németet, mert már megvoltak az alapok. Legnehezebb volt számomra az irodalom és a nyelvtan, mivel ezek a szókincsre épülnek.

Sári néni délutánonként csak velem foglalkozott, első osztályos könyvekkel kellett kezdenünk. Mára már szinte mindent értek, de idegen helyen azért nem szívesen szólalok meg.

Kamila még nem magyar állampolgár, de a jövőjét Magyarországon tervezi. Tartja a kapcsolatot lengyel édesapjával és rokonaival, ám egyetemre majd itt szeretne járni. Édesanyja orvosnak száná, ő viszont úgy gondolja, inkább nyelvekkel, fordítással kapcsolatos foglalkozást választ majd. Ami igazán kézenfekvő, hiszen már most három nyelven beszél...

Pillér Éva – tanárnő

A világ és ÉN – folytatás a 3. oldalról...

A mai életforma, a jelen-kor elvárásai mások, többek, veszélyesebbek, mint a korábbiak; de ezzel együtt a lehetőségeid is bővülnek, új erőt ad a hited, megújít a szeretet, és segítenek a barátok, amiket a világ már elfeledett.

Most csukd be a szemed, és képzelj el egy harmonikus, kiegyensúlyozott, egészséges, természetes, ember- és természetbarát Istenre hagyatkozó világot, melyben ismerik azokat a fogalmakat, amiket a mai világ, ha ismer is, egyre kevesebben tapasztalják meg, mint pl.: szeretet, hűség (mi? házasság? az már elavult... – idős „katolikus” embereknek ez a véleménye a fiatalok együttéléséről), barátság, kitartás, együttérzés, segítség, vigasztalás, barátok, család, otthon, haza, Isten...

Ha sikerült, akkor most a következőt képzelj el: hatalmas gyárak, természeti katasztrófák, civilizációs betegségek, széthulló családok.

erkölcstelen ifjúság, károskodó óvodás vagy alsó tagozatos, pusztuló természet, [a világ egyik oldalán az emberek bankokban spórolják össze a pénzt, hogy még több legyen, miközben a Föld másik oldalán, de lehet, hogy csak pár km-rel odébb egy családban éheznek a gyerekek], a politikusoknak hisznek, de a papoknak nem...

Elképzelted? Nem ismerősek neked is ezek a tények? Nem olyan, mint a mai világ, amiben élsz?

Ha nem erősödsz meg Istenben, és nem óvod Isten ajándékát, a természetet, akkor hamarosan gázmaszkban fogsz sétálni, bevásárolni, a gyereked/unokád a játszótérre vinni... Ezt szeretnéd? Ami ma még csak álom/elképzelés, az holnap már valósággá válik.

Végül egy indián közmondással zárom a bevezetőm:

„Ha kivágtad az utolsó fát, ha kifogtad az utolsó halat, ha megmérgeztet az utolsó folyót, akkor rá fogsz jönni, hogy a pénz nem ehető.”

Finta Máté – 11/5.

IRODALMI KÁVÉHÁZ

Teátrum

„Élni kell, élni fog ő is, mint patkányok a romok között. De mégiscsak élni. És ha az ember él, akkor még mindig történhetik valami.”

2009. február 17-én a zalaegerszegi Hevesi Sándor Színház előadásában láthattuk Szerb Antal Utas és holdvilág című regényének színpadi változatát.

Mihály, a főszereplő nászútra indul ifjú hitvesével, ám amikor egy olasz kisvárosban üldögélnek, feltűnik Mihály egyik régi iskolatársa, aki feleleveníti a régi emlékeket. Mihály azt hitte, legyőzte a régi életét, énjét, vágyait, de az ismerős felbukkanásával ennek az érzésnek vége. Az az idill, amelyben addig élt, egy pillanat alatt semmivé foszlik, átveszi helyét a nyugtalanság. Mihály elhagyja feleségét és az emlékek között bolyongva nekivág Itáliának, hogy megtalálja azt az érzést, amelyet 17 éves korában érzett utoljára.

A darab alapjában véve a felnőtté válásról szól. A főhős révén arra keresi a választ, hogy az ember kiszabadulhat-e énje börtönéből, illetve hazugnak gondolt felnőttiségéből. Mihály egy teljesen normális, hétköznapi életet él, melyben úgy gondolja, sikerült beilleszkednie a társadalomba, úgy, ahogy azt mindenki elvárja tőle. De időközben rá kell jönnie, hogy sem fiatal, sem pedig idősebb korában nem találta, találja a helyét a környezetében. Ifjúként utánozni próbálta barátait, akik egy teljesen más világot mutattak meg neki. Még a halálba is szívesen követte volna őket, de velük azért nem érezte teljesen jól magát, mert csak imitálta volna társait. Felnőtt korában viszont azért nem tud beilleszkedni, mert tisztában van azzal, hogy megfojtják a hétköznapi elvárásai, hogy olyanná váljon, mint mindenki más.

Érdekes kérdéseket vet föl a színdarab. Nyilván az embernek alkalmazkodnia kell környezetéhez, de vajon jó-e az, hogyha eközben elveszíti mindazt, ami ő maga? Gyerekkori vágyaink, gondolataink, érzéseink feledésbe merülnek, mert azzal kell foglalkoznunk, hogy megtanuljunk részeseivé válni a társadalomnak és a minket körülvevő világnak, hogy boldogulni tudjunk. De ez összeegyeztethetetlen lenne azzal, hogy közben megtartsuk saját magunkat? Azokat a dolgokat, amelyek éltetnek bennünket, amelyek magukban hordozzák azt a valamit, amitől különböző egyénekké válunk mindannyian, aminek következtében nem jöhet velünk szembe az utcán még egy ugyanolyan ember, mint mi. A beilleszkedés fontos, mert az embernek meg kell tanulnia alkalmazkodni másokhoz. De egyben butít is, mert nem kényszerít rá minket arra, hogy megtanuljunk elfogadni a különbözőségeket, hiszen ha valaki másképp gondolkodik, mint az átlag, arra rásütjük, hogy bomlaszt, kárt okoz a környezetében. Pedig lehet, hogy csak vennünk kellene a fáradságot, hogy megismerjük a másikat, hiszen ha mi képtelenek vagyunk erre, akkor hogy várhatjuk el, hogy bárki időt szakítson arra, hogy minket megismerjen. Meg kell tanulnunk úgy élni a környezetünkben, hogy közben ne veszítsük el önmagunkat, azokat az értékeket, amelyeket hordozunk, hogy azt tudjuk mondani, hogy valóban éltük az életünket, nem pedig csak túléltek. „*En ott akarok lenni, amikor meghalok!*”

Lekrinszki Fanni – 13/4.

Két kis magzat beszélget egy édesanya hasában:

M: Te hiszel a születés utáni életben?

T: Természetesen. A születés után valaminek következnie kell. Talán itt is azért vagyunk, hogy felkészüljünk arra, ami ezután következik.

M: Butaság, semmiféle élet nem létezik a születés után. Egyébként is, hogyan nézne ki?

T: Azt pontosan nem tudom, de biztosan több fény lesz ott, mint itt. Talán a saját lábunkon fogunk járni, és majd a szájunkkal eszünk.

M: Hát ez ostobaság! Járni nem lehet. És szájjal enni – ez meg végképp nevetséges! Hiszen mi a köldökzsinórán keresztül táplálkozunk. De mondok én neked valamit: a születés utáni életet kizárhatjuk, mert a köldökzsinór már most túlságosan rövid.

T: De, de, valami biztosan lesz. Csak valószínűleg minden egy kicsit másképpen, mint amihez itt hozzászoktunk.

M: De hát onnan még soha senki nem tért vissza. A születéssel az élet egyszerűen véget ér. Különböző is, az élet nem más, mint örökös zsúfoltság a sötétben.

T: Én nem tudom pontosan, milyen lesz, ha megszületünk, de mindenesetre meglátjuk a mamát, és ő majd gondoskodik rólunk.

M: A mamát? Te hiszel a mamában? És szerinted ő mégis hol van?

T: Mindenütt körülöttünk! Benne és neki köszönhetően élünk. Nélküle egyáltalán nem lennénk.

M: Ezt nem hiszem! Én soha, semmiféle mamát nem láttam, tehát nyilvánvaló, hogy nincs is.

T: No, de néha, amikor csendben vagyunk, halljuk, ahogy énekel, és azt is érezzük, ahogy simogatja körülöttünk a világot. Tudod, én tényleg azt hiszem, hogy az igazi élet még csak ezután vár ránk!

Steinhardt Tamás – 13/4.
2009-ben írt versei:(Már nem...)

Fájó magányban élem életem
Istentől csak egy dolgot kértem,
Hogy hagyja meg örökre kedvesem nekem,
Mert nélküle nem találom helyem.

A világ már számomra nem túl szép
Már nem mondhatom, hogy kék még az ég
Már nem ejtethem ki szerelmem nevét
Már nem hallgathatok lágy zenét.

Néha a pokol mélyén érzem magam
Van, aki távozik és van, aki marad
Most már tompa kések vágják húsom
A következő álarcom magamra húzom.

Ismét a jó Istenhez fordulok én
S szívem már nem sír, nem remél
Halálom előtt nincs már mit kérek
S a kapuk alatt büszkén átlépek.

Szabó Lőrinc emlékére

Semmiért egészen, egészen a semmiért
Miért sírsz, miért félsz mond mit ért
Ha nem használna már soha többé
Mássa válok én majd, arcodon egy könnyé.

Fúj a szél, emlékem elsodorja előled
Kérlek testemet a meleg földdel befödjed
Hogy ne lássak már semmit és senkit a világon
Síromon csak egyszer, de kinő a virágom.

Nem vagy enyém, míg magadé vagy
Megvetlek és szeretlek, de nem elég nagy
Mit nekem hagysz örököül, mikor elmész
Visszajössz majd egyszer, s már nem félsz.

Bujdosol te egyedül örökön-örökök
Szavaiddal, tetteiddel folyton felőröltél
Sírnek végre, de szemem rég száraz
Nem kérek én mást, csak, hogy válassz!

Szent Patrik imádsága

Urunk Jézus, te légy velünk, te légy előttünk!
Urunk Jézus, te légy mögöttünk, te légy bennünk!
Urunk Jézus, te légy alattunk, te légy fölöttünk!
Urunk Jézus,
te légy megengesztelődésünk,
te légy békességünk!
Urunk Jézus, állj jobbunkon és balunkon!
Urunk Jézus, légy mellettünk, ha lefekszünk,
és ha fölkelünk!
Urunk Jézus, te légy azok szívében,
akik ránk gondolnak!
Urunk Jézus, te légy azok ajkán,
akik róluk beszélnek!
Urunk Jézus, te légy minden szemben,
mely minket lát!
Urunk Jézus, te légy minden fülben,
mely minket hall! Ámen.

Irodalmi évfordulók 2009-ben

Az idei év tele van fontos magyar irodalmi személyek évfordulójával. Ezekből szemezgettem.

250 éve, 1759. október 27-én született **Kazinczy Ferenc**, író, költő, a nyelvújítás vezéralakja, a MTA tagja. Életművében legfontosabb helye a nyelvújításnak van. A nyelvújító mozgalmat sok tényező segítette: a francia felvilágosodás eszméi, Mária Terézia politikája, illetve II. József német rendelkezései (ti.: a németet tette hivatalos nyelvvé). A nyelvújítás mozgalmában a legnagyobb szerepük a szépirodalom művelőinek volt. Kazinczy Ferenc szervezte a mozgalmat, melynek központjává otthonát, Széphalmot tette. Legnagyobb hatása a szókészlet bővülésében mutatkozott meg. Közel tízezer szó keletkezett ekkor. Például: huzal, dereng, cikkely, elnök, vérszegény. A nyelvújító mozgalom a szóalkotáson kívül sokat tett a stílus megújításáért, a nyelvi norma kialakításáért. Kialakult az egységes köznyelv, az irodalmi nyelv.

90 éve, 1919. január 27-én hunyt el **Ady Endre**, a XX. század egyik legjelentősebb magyar költője. Ady volt az első, aki utat tört egy új, modern stílusnak a magyar irodalomban. Verseit a Nyugat című folyóiratban közzétették. 1899-ben jelent meg első verseskötete Versek címmel Debrecenben. Azonban igazi áttörést számára a már említett Nyugat hozta meg. Részt vett az újság Holnap-mozgalmában is. 1906-ban jelent meg az Új versek című kötete. Innen számítjuk Ady első pályaszakaszát. 1912 fordulópont az életében, hiszen szakít nagy szerelmével Brüll Adéllal, akit verseiben csak Léda-ként olvashatunk. Ekkor jelent meg A menekülő élet című verseskötete, mely költészetének második szakaszát nyitja meg. Ezután Ady már nem fiatal; energikus, lázadó költészetének hangja lecsendesül; az önimádat helyébe a nemzet sorsával való törődés lép. Istenbe vetett bizalma még inkább megerősödik. Ide sorolhatók további kötetei: Ki látott engem (1914), A halottak élén (1918), Az utolsó hajók (1923, posztumusz). A világháború kitörése mélységesen elkeseríti, a kezdetektől fogva szemben áll a világméretű öldökléssel. 1915-ben feleségül veszi a nála jóval fiatalabb Bonca Bertát. 1919-ben hal meg Budapesten.

A legfontosabb évforduló mégis **Radnóti Miklós 100 éves „születésnapja”**. Élete és művészete szinte elválaszthatatlanok. Születésének tragikus körülményeitől egész életében nem szakad el (születése ugyanis anyjának és ikerestvérének életébe került), és egyre erősödő mértékben jelennek meg verseiben a büntudatnak, a szenvedés jogosságának motívumai. Zsidó származása pedig sorsának történelmi tragikumát adja. Származása miatt ugyanis többször hívták munkaszolgálatra, míg végül a Bor melletti Lager Heidenába vitték. 1944-ben indították el utolsó útjára, amely során november 9-én Abda határában több társával együtt agyonlőtték. Láthatjuk tehát, hogy a költő élete tele volt tragikummal, mégis tudott kiegyensúlyozott maradni. Életművének egyik központi témája, a világ általi fenyegetettség. Sokszor jelenik meg nála a sorsvállalás, és a halál.

Legszebb versei talán a szerelmes versek, melyeket feleségéhez, Gyarmati Fannihoz írt. Két leghíresebb szerelmes verse a Tétova óda, és a Levél a hitveshez.

Fontosak még eklogái, melyeket az ókori latin költő, Vergilius nyomán írt. Radnóti költészetében visszatért az antik hagyományokhoz, illetve az antik témákhoz. Ezt nevezzük klasszicizálódásnak. Ennek lényege, hogy az irodalomnak vissza kell térnie természetes állapotába, azaz a kultúra folytonosságába.

Radnóti, és Ady életében is fontos helye volt a piaristáknak. Ady Endre ugyanis középiskolai tanulmányait a nagykárolyi piarista gimnáziumban kezdte. Radnóti Miklós lelki atyja pedig Sík Sándor piarista szerzetes volt. Szellemi és lelki barátság is kötötte őket össze.

Befejezésül Sík Sándor Örvények az örvény című verséből idézek, melyet Radnóti Miklós emlékezetébe ajánlott:

„Úgy-e, még élsz? Úgy-e még énekelsz?...
És csendesen mormolni kezdem,
Csak úgy, a szókra sem figyelve,
Egy eklogád egy reszkető sorát
S kongatni kezdi lelkem és a testem,
Mint harangot a nyelve,
A Hang, a szuverén.
A Hang, az ismeretlen,
A te hangod-e? Az anyém?
Vagy Azé, aki az elérhetetlen
Messzeségekből mennydörög belém?
Azt mondja: Vagy, hát lenni kell!
Azt mondja: Tudsz, hát tenni kell!
Ember vagy, azaz isteni,
Van Isten: indulj küzdeni!”

Szelestei Rita – 13/4. és Tarsoly Juszina – 12/3.

Sík Sándor

A néma Miatyánk

Hozzád, Veled, Neked,
Mondani egy utolsó éneket,
Imában ömleni Eléd,
Legutolsó, de hűséges cseléd...!
De jaj! ha nem igaz!
Szobám csupa por,
Kertem csupa gaz,
Csupa lelógó tört faág,
A templom messze, a könyv nehéz,
Ólomcsizmában toporog az ész.
És mégis, mégis, Ő van itt,
Immár tőlem el nem veszik.
Nap nap után, éj éj után
Én Téged hívlak, Miatyánk.

De mire jó
Egy lámpástalan rádió?
Hogyan szólítsam az ég Urát
Egy siketnéma Miatyánkon át,
Ha szói közül minden második
Alattomosan elrejtőzködik!
Bénult napokon, izzadt éjeken
Az értelem is értelemtelen,
Értelemtelen és imátalan, –
Magam vagyok, egészen egymagam.

De talán mégis volna valami
Helyettem hinni, vallani,
Nevemben felimádkozó
Karikás kis szentolvasó,
Egyetlen társam aki vagy,
Karikagyűrűm, el ne hagyj!

De nem hagytalak-e Téged el én,
Szómmal, amelyből kialudt a fény?
Szívemmel, amely csupa seb,
Elmémmel, amely ürmél üresebb?
S nem hagytam-e el Veled együtt Azt,

Aki az űr fölött virraszt?
Mít felelek, hisz nem tudok felelni:
Mít felelhet a Mindennek a semmi!
Akarom élni az egész hitet,
Szeretni, ahogy Isten szeret,
És bízni, bízni akarok,
Abban, amit a Krisztus hozott.
Nem érzem, nem is gondolom,
De akarom, akarom, akarom.

Őszi szél

A kalapomon falevél,
Nekem küldte az őszi szél.
Bélyeg, címzett nincsen rajta,
Tudom, Isten így akarta.

Milyen nagyon boldog vagyok,
Mástól levelet nem kapok.
Csendes ősznek délutánján,
Szélben kapom őszi postám.

Ha elolvasom, benne áll,
Hipp-hopp, hamar elment a nyár.
Sok embernek nem mondhatom,
Megjött őszi ajándékom.

Ajándék jött, barát ment.
Hibát, talán elkövettem.
Az őszi szél messze fújta,
Tudom Isten így akarta.

2009. február 18.
Meleg Sándor Máté – 8/2.

Köszönet

Én csak állok egy helyen,
Én csak várok valamit.
Milyen jó itt a csendbe,
És beszélgetni Vele.

Nem kell, hogy én
beszéljek,
Csak gondolkodok valamit.
Tudja, hogy mit szeretek,
Mire volna szükségem.

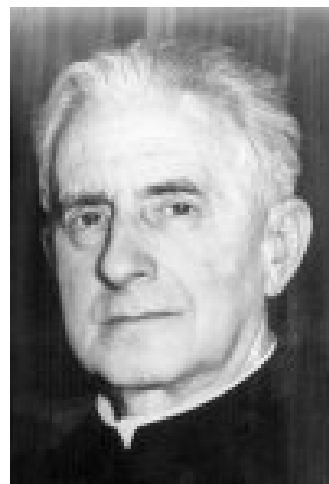
Meghalálni Őnéke?
Nem lehet megfizetni!
Az a sok dolog, remek,
Amit mi kaptunk Tőle.

Most mégis letérdelek,
Fejet hajtok Neki.
Azt a sok remek embert,
Nem lehet megfizetni.

Barátok, kik szeretnek,
Édesanyám ölelj meg.
Köszönjünk meg mindent,
A mi jó Istenünknek.

2009. február 7.
Meleg Sándor Máté – 8/2.

Mester és tanítvány

sík sándor piarista

Radnóti Miklós

ZENE BONA

O, bone Iesu

visszatekintés a karácsonyi koncertre

A tanév egyik legszebb eseménye iskolánkban a karácsonyi koncert. Mióta Piarista Iskola van Nagykanizsán, azóta hagyomány, hogy a téli szünet előtti utolsó napok egyikén hangversenyt tartunk. Iskolánk újraindulásának első éveiben a karácsonyi hangversenyeken szinte mindenki szerepelt: ki a betlehemes játékban, ki a kórusban, a hangszeren tanulók az éppen jól tudott kis darabjukkal, vagy egész osztályok furulyával álltak a Piarista Kápolnában összegyűlt közönség elé. Ezeknek a koncerteknek kedves, meghitt, családias hangulata a mai napig felejtethetlen.

Az iskola növekedésével egyre inkább maratonivá váló hangversenyeket az utóbbi években szétválasztottuk. Az alsó és felső tagozat, illetve a gimnázium külön koncertet rendez.

A gimnáziumi hangversenyek is változatosak voltak az évek során: kezdetben a vegyeskar és a schola külön szerepelt, mellette énekes és hangszeres szólisták, versmondók léptek fel. Nagy élményt jelentett azonban énekesnek és hallgatónak egyaránt, amikor nagyobb szabású oratórikus műveket szólaltattunk meg az egyesített kórus és szólisták előadásában zenekari kísérettel. Így mutattuk be Schütz Karácsonyi oratóriumát, Esterházy Pál Harmonia caelestis című művének 11 tételét, valamint az idei karácsonyi hangversenyen Bach 147., Jesu bleibet meine Freude című kantátájának egy kórustételét, valamint Schütz: O, bone Jesu kezdetű kantátáját. A mintegy hetven főből álló kórus ezen alkalmakkor kiegészül a tantestület jó hangú női és férfi tagjaival. A idei koncert fő darabja, a Schütz-kantáta 7 szolamű tételét így aztán gyönyörűen szólaltak meg. Szólót énekeltek: Horváth Kitti (szoprán), Szelestei Rita (alt), Tompa István (tenor) és Szekeres Balázs (basszus). Állandó kísérőnk a karácsonyi hangversenyen a Jakobovits Árpád vezette kamarazenekar, melyben az idén két diákunk: Kőfalvi Edgár Manfréd és Várfalvi Dóra is hegedült.

Rácz Andrásné – tanárnő

Piar feat Piar

Egy átlagos pénteki napnak indult... Csütörtök reggel tudtam meg, hogy bent kell maradnom a kollégiumban. Az ok: a mosonmagyaróvári piarista gimnázium vegyes kara jön hozzánk vendégszereplésre.

Péntek reggel nagyon rossz hangulatom volt. Sajnos nem mehettem haza. Csak aki koleszos, az tudja milyen rossz, egy hétig szülők, barátok nélkül. Na mindegy...

13:25 vége a sulinak, mindenki megy haza, csak én és a vegyes karosok nem. Levittem a cuccom a buszhoz, ami nélkülem indult el Keszthelyre. Visszabalagtam a suliba. Közben azon gondolkoztam, milyen jó volt az óváriakkal próbálni a 6. órában. Bementem a kápolnába, ahol a vendég kórus még mindig próbált. Amikor befejezték, bezártuk a kápolnát, és felkísértem a vendég kórus fiú tagjait a szobáikba. Sokat beszélgettem velük arról, milyen náluk a „közeg”, a hangulat. Én is elmondtam az itteni viszonyokat. Sokat nevetünk a két iskola vicces dolgain. Ezt követően énekeltek és gitározunk. Kezdték egyre jobb hangulatom lenni. Később lementem az udvarra megnézni, mit csinálnak a többiek. Éppen „tömegröpít” játszottak a két iskola diákjai. Én is beszálltam. Majd egyre többen csatlakoztak a komolytalan játékhoz. Jó volt! Nagyon jó!

Ezután átöltöztem a piarista ünnepelőbe. Átmentem a próbára. A két kórus már próbált, egymásnak különböző darabokat mutattunk be, ami hangulatossá tette az est kezdetét.

Elérkezett a mise. A misén az óvári kórus énekelt. 18:45-kor a kipakolt szentélyben álltunk. Először a Mathia Károly Vegyeskar mutatta be műsorát. Három dalt énekeltek. A vendégek szintén három darabot adtak elő. Az utolsó műsorszám nál, egy zenekar kísérte őket, amelynek tagjai a vendégkórus pár diákjai voltak. Ezután a két kórus együtt adott elő két művet. A műsort a piarista himnusz zárta. Mindenki nagyon élvezte, a közönség és mi is egyaránt. A koncert után, sietve átöltöztem, majd rohantam a Keszthelyre induló utolsó járatra.

Útközben csak arra tudtam gondolni, hogy mi lett volna, ha ezt a fergeteges élményt kihagyom.

Sági Tamás Máté – 10/1.

Karnagyon innen és túl

Amikor 2002 szeptemberében először hallottam a Gregorián kórust (még nem gondoltam, hogy egyszer én is tag leszek) úgy tűnt, mintha a fehér ruhás-galléros lányok (fiúk) tudnának valamit, amit a többiek látszólag nem. Ismernek egy furcsa idegen nyelvet, értik, amit középen a karnagy mutogat nekik és szinte teljesen egyszerre mozog a kezük. De mégis végig egy szölamban énekelnek, zenekar nélkül, így hát gondoltam elég egyszerű lehet.

Nem sokkal később én is kórustag lettem, és a titkok sorra feltáruultak a próbákon: latin az idegen nyelv, amit sokszor ők sem értenek, de van kotta, amiről egyszerű megtudni milyen szó következik. A vezénylet egészen érthető és az időzített mozdulatok magyarázata, hogy mindenki egyszerre ér a lap aljához... Az egy szólam pedig néha egészen bonyolult.

Idén 8 ötödikes lány élt át hasonlókat, de még az öregebb tagokkal is előfordul, hogy elrontják néha. De senki sem tökéletes.

Horváth Borbála – 11/5.

Zeneiskola

Iskolánk épületében működik a Szent Cecília Zene és Művészeti Iskola. Számos hangszer oktatását kínálja fel, emellett a táncoktatásnak is avatott műhelye. Szeptembertől kezdve elindult a magánének oktatása is, melynek tanára Licskay Eszter. A magánének tanszakra jelenleg 17 piarista diák jár.

Mint minden zeneiskolában van félévi és év végi tanszaki vizsga. A félévi vizsga technikai okok miatt április közepére lett elhalasztva, melyre sok szeretettel várnak minden érdeklődőt az énektanszak növendékei. A vizsga repertoárja nagyon színes, felcsendülnek ismert és ismeretlen szerzők dalai.

Szenyéri Diána – 10/1.

Huszá-rock

Iskolánk a március 15-ei ünnepséget március 13-án (pénteken) az iskolaudvaron tartotta meg. Az ünnepség a 48-as huszárok bevonulásával kezdődött. Felhangzottak a hazaszeretetről szóló Petőfi versek, melyeket megszakítottak a vegyeskar által megszólaltatott katonadalok.

Egy új oldaláról is megismerhettük a vegyeskart. Az ünnepség vége előtt nemzeti rockot adott elő. Az ünnepség a Himnusz elneklésével és a huszárok kivonulásával fejeződött be.

A beszámoló nem lenne teljes, ha kihagynánk Katona Tamás egyetemi tanárnak – az ünnepséget megelőző – élvezetes rendhagyó történelemóráját, melyen szinte helyszíni közvetítést adott az egykori eseményekről.

Szenyéri Diána – 10/1.

Donáti Celesztina egy alkalommal midőn szeretetével halmozta el véenceit. Így szólt a körülötte lévőkhöz: - „A gyermek Jézust látom bennük!”

Farsang

A farsang február 13-án került megrendezésre az iskola tornatermében. A számos nagy sikerű osztályprodukciót követően fellépett a „Szenegáli testvériskola vegyeskara”.

Előadásukban hallhattunk afrikai és zulu népdalokat, melyre rituális táncot roptak. Változatos, színes öltözködés és „napsütötte barna bőrük” alatt felismerni véltük vegyeskarunk tagjait. Származásuk ugyan nem afrikai, de mégis vidám hangulatot varázsoltak az iskola ódon falai közé.

-ID- – 10/1.

S P O R T S Z E L E T

Miért pont a röplabda?

Azt a feladatot kaptam, hogy írjak egy cikket a röplabdáról. Hosszas gondolkodás után úgy döntöttem, hogy a csapat edzőjével, Rácz András tanár úrral készítek interjút. Vele beszélgettem egy csésze tea mellett.

Kinek a fejből pattant ki az ötlet, hogy bevezessék ezt a sportágat az iskola életében?

– 4 évvel ezelőtt összejött egy olyan társaság, akik szerettek volna egy csapatot alakítani és szerencsére tehetségük is volt hozzá. Mivel én voltam a testnevelés tanárunk is, közösen úgy döntöttünk, hogy megalakítjuk az első csapatot. A feltételek is kedvezően alakultak, hiszen az iskolának éppen abban az évben sikerült labdákat beszereznie. Így minden adott volt egy jó kezdethez.

Miért döntött úgy, hogy az újonnan megalakult csapattal öregbíteni fogja az iskola hírnevét?

– Az első néhány edzés után látszott, hogy sok tehetséges és ügyes „kislány” (:D) van a csapatban, nyilvánvaló volt, hogy el lehet érni komolyabb eredményeket is a diákolimpiákon.

Két évvel ezelőtt a fiúk is megalakították a saját röplabda csapatukat...

– Látni a lányok lelkesedését és kitartását, kedvet kaptak hozzá és sikerült Chikán tanár urat meggyőzni, hogy tartson nekik röplabdaedzést. Edzőmeccseket is szoktunk játszani a fiúk ellen. Ezek nagyon hasznosak mindkét fél számára. Sokat tanulhatunk egymástól.

Hogyan szövi be ez a sportág az iskola hétköznapiját?

– Mára már 4 teljes csapata van az iskolának, és ebben még nincsenek benne a fiúk.

Akik nem tartoznak kimondottan a csapatokhoz, azok is kedvet kaptak hozzá. Már kb. 40 lány jár edzésre, a fiúk létszáma is folyamatosan gyarapodik. Egyre nagyobb teret hódít, az iskolában ebből a sportból van a legtöbb edzés, a legtöbb eredmény, a legtöbb tehetséges sportoló.

Milyen alkalmakkor találkozhatunk az edzéseken kívül a röplabdával?

– A Sportnapokon a röplabdára mindig túljelentkezés van, ide jelentkeznek talán először a diákok. A nyílt napokon is nagy sikere van a bemutatónak. 3 évvel ezelőtt megszerveztem az első röplabdátörést, ami nagyon jól sikerült. Mindenki számára örök élmény marad. Szeretném, hogy ez hagyománnyá váljon. Gondolodom a folytatáson, remélem ez is legalább olyan jól fog sikerülni, mint az előző.

Nagy érdeklődésnek örvend az osztályok közötti röplabdabajnokság. Ilyenkor a tornatermet a játékosokkal együtt a szurkolók is megtöltik.

A legfontosabb kérdést talán még fel se tettem. Miért pont a röplabda?

– Ez egy olyan sportág, ami egyrészt nagyon jól fejleszti az ügyességet, a gyorsaságot és a reflexeket, mint csapatjáték pedig a közösségi összetartást. Másrészt erőszakkal teli világunkban sok ember gondolkodásának felel meg, hogy ebben a játékban kizárt az ütközés, a test-test elleni harc. Itt csak a saját és csapattársunk ügyességére, gyorsaságára számíthatunk.

Milyen eredményekkel büszkélkedhetünk eddig?

R.A.: A IV. korcsoportos csapat (7.-8. osztály) tavaly megyei 1. helyezést ért el, idén 2.-at. Az V. korcsoportos csapat (9.-10. osztály) az idei tanévben megyei első, így március 27-én országos elődöntőre megy. A VI. korcsoportban (11.-12. osztály) 2 csapat is van. Tavaly városi 3. és 4. helyet, az idén 2. és 3. helyezést értek el.

Már az első évben szívesen részt vettünk volna a KIDS versenyein, de hol az osztálykirándulások időpontja,

hol a nagy távolság vagy az anyagiak nem tették ezt lehetővé. Idén reméljük, sikerrel járunk.

Takács Eszter – 12/3.

Sítábor

Mint ahogy minden évben, idén is sílécikkel és snowboardokkal megpakolva indult útnak a Piarista diákok kisebb csapata. Nagy izgalommal vette kezdetét a kicsit sem rövidre sikeredett utazás. A diákok és tanárok egyaránt a Hargita csúcsait készülték meghódítani. A sok buszozás után, mikor végre a hegy lábához értünk, széles mosollyal az arcunkon ültünk fel a traktorokra. Döcögő úton, de gyönyörű havasok között utaztunk és a jó hangulatban sem volt hiány. Majd birodalmunkba vettük a szállást és másnap kezdetét vette a síelés, snowboardozás.

Számomra a síelés, mint sport megunhatatlan. Már tizenkét éve annak, hogy először lécs volt a lábamon, de még mindig találok ebben a sportban valami újdonságot. Más helyszín, más pályák, más társaság. Amikor év elején megtudtam, hogy a Piarista Iskola is szervez sítábort, kérdés sem volt, hogy részt vegyek-e benne. Erdélyben még nem jártam, ezért kifejezetten örültem, mikor megtudtam, hogy a Hargitára megyünk. Nem bántam meg, hogy elmentem. Már várom mi lesz a következő úti cél, amit az iskola diákjai, tanárai ismét meghódíthatnak. Mindenkit csak arra tudok buzdítani, jövőre gyertek ti is! A jó hangulat nem maradhat el, síeljétek velünk a felhők felett!

Göncz Csenge – 9/0.

Iskolai sporthírek

Idén először került megrendezésre iskolánkban a Piarista Iskolai Sportfesztivál, ahol az osztályok eldönthetik, hogy ki kapja idén a Legsportosabb osztály kupáját!

Ez a verseny a 9. és az idősebb osztályokat érinti, tehát 9 osztály vesz részt a versenyben. Idén 8 versenyszám van, melyek a következők: fiú labdarúgás, asztalitenisz, fiú- és lánykosárlabda, lány röplabda, floorball, kötélhúzás és sorverseny.

Több versenyszám is véget ért már, jelenleg a floorball és röplabda folyik. A floorball annyiban különbözik a többi labdajátéktól, hogy itt vegyes csapatok vannak, azaz minimum egy lánynak mindig a pályán kell lennie.

Pár szó az eddig véget ért versenyeiről: a labdarúgást a 9/III. osztály nyerte meg, a torna gólkirálya Molnár Péter (11/2.), a torna legjobb kapusa Faragó Gábor (11/2.) lett. Az asztalitenisz-bajnokságot a végzős Bakonyi Péter (13/4.) nyerte, aki a döntőben Dóra Ádámot (10/1.) verte. Kosárlabdában idén egyértelműen a 12/VI. osztály a domináns, mert a fiúk és a lányok is megnyerték a bajnokságot. A legértékesebb játékos is ebből az osztályból került megválasztásra: Tersztenyák Anita és Flórek Zsolt.

A fent felsorolt versenyeken kívül még 2 versenyszám van hátra:

A floorball bajnokság után.

- kötélhúzás (8 fős csapat, 4 fiú-4 lány)

Június elején valamikor.

- sorverseny (10 fős csapatok, 5 fiú-5 lány, az osztályfőnökök is beállhatnak a csapatba).

A jelenlegi állás 4 verseny után:

1. 11/II.

2. 12/VI.

3. 10/I. és 13/IV. holtversenyben.

Stéger Bence Péter – 13/4.

K O L E S Z O S - S O K K

Közös esti imádság

Mivel a kollégiumi életről már esett pár szó az iskolai újság előző számában, úgy döntöttünk, most a napjaink befejezésébe engedünk némi bepillantást nem-kollégista társainknak. Ez pedig nem más, mint a közös esti imádságunk. Ez napunk lezárása.

A prefektusok vagy a szerzetes atyák egyike vezeti. E programpont kezdetén először egy könyvből olvasunk fel. A könyv lehet komoly hitéleti könyv, kis-regény, novella, de lehet a fanyarságáról híres angol humor egyaránt. Az elmúlt évek során szerepelt már Guareschi Don Camillo-ja, XVI. Benedek pápa szeretetről írott enciklikája, Gyökösi Endre Evangéliumi példázatai, William Goldingtól A legyek ura, Fioretti, Tamási Áron Szívbeli jóbarátok, Fekete István, Oscar Wilde, Sánta Ferenc novellái, Gerald Durrell Rokonom Rosy-ja és Családom és egyéb állatfajtákja, Albert Schweitzer életrajza, Kalazanci Szent József életrajza, stb-stb...

A felolvasást mindig közös beszélgetés követi.

Egyes esteiken azonban elmarad a felolvasás. Ebben az esetben hosszabb, mélyebb közös beszélgetést folytatunk valamilyen témáról. Ez lehet tanulás-módszertani, önismereti, az egyéni vagy a közösségi életalakítást érintő, a házassággal, hitünk megélésével, a házassági felkészítéssel, a hivatással vagy aktuális fegyelmi kérdésekkel kapcsolatos téma. De lehet, hogy a témát mi vetjük fel. Ezen alkalmakkor egyaránt szóhoz jutnak a legidősebbek és a legifjabbak is.

Ezek a beszélgetések és felolvasások legtöbbször nagyon érdekesek. Ezen beszélgetések során mindig felmerül egy-két valóban figyelemre méltó mély gondolat, melyet érdemes megvizsgálni. Az igazság az, hogy ez csupán a tényleges imaelőkészítése. A közös imádságot már helyünkről fölkelve, körben állva mondjuk. Következik az Úr imáját, majd megkapjuk az esti áldást. Végezetül ágyainkba „orientálódunk” ©. Kivéve azt az egy-kettőt, akik túlzott aktivitást tanúsítottak az esti ima folyamán – értsd: a poénkodást túlzásba vitték –, elmélkedésüket még tovább folytathatják a folyosón.

Ez csupán az esti ima folyamatának leírása. Ezek az alkalmak valójában mindenkinek más jelentenek. Van, akinek ez csupán egy húsz perces „éberalvást” jelent, ám vannak olyanok is, akiknek ez napjuk egyik legfontosabb mozzanata, egyfajta „LÉLEKTUNNING”, melynek folyamán ténylegesen áttekintik napjukat, és levonják a megfelelő következtetést és igyekeznek még jobb emberré válni.

Tehát az esti imák quintessencia-ja az, hogy elmélyítsük hitéletünket, áttekintsük napjainkat, szembesüljünk hibáinkkal és lehetőségeinkkel, valamint az Úr áldását kérjük családunkra, barátainkra és más embertársainkra.

Rachler Áron, Simon Dániel és Szalay András – 9/0.

PS: Ezúton kérjük nem-kollégista társainkat, hogy ha bármilyen kérdésük akadna (óhaj, sóhaj, panasz) a kollégiumi lét bármely részletével kapcsolatosan, úgy jelezzék azt, és mi őszi választ adunk rá.

A break bűvöletében

Nem is olyan régen, egy különleges táncfajta tetszett meg nekem, a break. Talán a tévében láttam először.

Na de mi is az a break? A break szó törést, szünetet jelent, ami a tánc nyaktörő mutatványaira utal. Ez a táncstílus a 70-es években kezdődött New Yorkban.

A breakdance a capoeira nevű afrikai táncból alakult ki, ahol az egymással szembenálló felek ezzel a táncsal rendezték nézeteltéréseiket. A capoeira-ban és a break-ben sem megengedett az ellenfélhez hozzáérni. (Régebben a break párbaj során az veszített, aki hozzáért a vetélytársához.)

A zene és az akrobatikus mutatványok együttesen egészen lázba hoztak. 2008 év nyarán arra gondoltam, hogy most lenne időm arra, hogy igazán elkezdjem tanulni. Eleinte csak az ugrások foglalkoztattak.

Az udvaron szivacsokat raktam egymás mellé, hogy testi épségemet valamennyire megóvjam. Elég nehezen indult az egész, hisz nem volt tanárom és minden ugrásra magamnak kellett rájönnöm, hogy miként kell csinálnom. Az esések sem vették el a kedvemet, pedig nem kis dolog volt a szaltónál a félelem leküzdése sem. A kis sikerélmények éltettek és vittek tovább az úton. Az interneten egyre több anyagot és videót találtam. Majd lassan felvettem a kapcsolatot egy braekelő szombat-helyi sráccal. Sajnos messze lakik tőlem, és csak buzdítani tudott, tanácsot adott.

Arra gondoltam, milyen jó lenne, ha lennének társaim, akikkel együtt táncolhatnék. Ugrálhatnánk kedvünkre a zene pergő ritmusára. Szerencsére erre lett is lehetőségem az iskolában, ahol – köszönet érte – támogatták az ötletemet. A szabadidőm már csak a break-ről szólt. Elsőként Benit kerestem meg, aki már évek óta akrobatikus ugrásokkal foglalkozott, és együtt építettük ki a csapatot. Majd megkerdeztem Gábort, hogy érdekli-e, mert régebben vonzódott a parkour nevű extrém sporthoz. Az első edzésen persze egyből megugrotta az előre szaltót. Danit szintűgy érdekelte. Továbbá felhívást intéztünk a diákok felé. Nagy örömmre volt jelentkező. A gyerekek jöttek és alig maradt már időm a figurák tanulására. Nem volt könnyű úgy tanítani, hogy én is csak most tanultam. Ők elvárták tőlem, hogy mindent tudjak. De én csak kevéssel előttem kezdtem.

Nagyon jó volt látni a kicsiket, akik a maguk játékos módján álltak az egészhez. Igaz, szerettek volna mindent azonnal megtanulni, és el is kedvetlenedtek, amikor ez nem sikerült. Akkor egy kissé visszavonultak, de nem sokára újabb lendülettel, saját kreativitásukat belevéve megint hozzáálltak.

November elején már komoly foglalkozásokat tartottunk. Kellett is gyakorolnunk, a farsangon fel akartunk lépni. Az idő meglehetősen kevés volt (két hét), hogy igazán elkápráztassuk a nézőközönséget, de az akarat, a lendület, – az meg volt.

Hát így kezdődött ez a nem könnyű, de mégis magával ragadó tánc, a break-tanulás az iskolánkban.

Remélem, a szikra sosem alszik ki, hogy tovább vihessük ezt az „örületet”. Hiszen – mint minden mozgás, tánc – ez is sok mindenre tanít bennünket. A break kifogyhatatlan lehetőségeket tár elénk, és örök tanulást igényel. Sok kitartásra, küzdelemre, toleranciára van szükségünk – miközben fejlődik állóképességünk, rugalmasságunk. Nem kevésbé fontos, hogy örömeinket is leljük benne!

A legnagyobb dolog, mégis talán az, hogy nap mint nap legyőzzük önmagunkat, miközben a tánc bűvöletében élünk.

Varga Péter – 12/3.

ALSÓS OLDALAK - 1.

Tavaszi

Itt a tavasz, zöld a fű,
ez az évszak gyönyörű!
Fák lombjai lengedeznek,
kismadarak csicseregnek.

A csigák is előbújtak,
a kis róák újra futnak.
A befagyott patak felolvad.
A természet életet ad!

Szabó Dóra – 4.a

Marics Borbála – 3.a

Mese Mátyásról

Elovasásra ajánlja: Fülöp Rafael – 4.a

Egyszer Mátyás király, amikor az ország kormányzásában már igen nagyon elfáradt, kikönyökölt dolgozósobájába ablakán. Eppen ekkor iparkodott arra az ő csavaros eszű udvari bolondja.

- Hova sietsz olyan nagyon, cimborá?
- Éppen hozzád megyek látogatóba!
- Azt nem lehet!
- Nem-e? Aztán miért nem?
- Ebbe a szobába bolond nem teheti be a lábát!
- Megvakarta erre kobakját a bolond, s felkiáltott a királynak:
- Akkor te hogy mentél be??

Ezen a szemtelenségen annyira fennakadt a király, hogy hirtelen haragudni is elfelejtett. Inkább jót nevetett a bolond okos tréfáján.

Avagy „böjtből húsvét felé megyünk: akit megöltek, újra él”

Hamvazószerdával kezdetét vette a nagyböjti időszak, ami a keresztény ember számára az elcsendesülés, a megtisztulás ideje is. Ha a világ harsog, ha folytonos lármá veszt körül, nehezen hallod meg azt a halk, de határozott hangot, mely arra buzdít, hogy kövesd! Krisztus szól hozzád, aki élete legnagyobb, végső útjára indul. Hív, menj te is vele, mert bár a fájdalmak útja gyötrelmes, „odafont” el nem múló ajándék vár rád. A reményt kapod, az örökké veled maradó vigasztaló szeretetet, hitünk nagy titkát, a Feltámadást.

Ahogy az alvó természet ébredszik, ahogy „megmozdul a csíra, és a nap felé kinyújtja karját millió éle”, ahogy ujjongva ünnepel a kikelet, ti is azzal, az örömmel készítsétek szíveteket. A nagyhét eseményeinek át-, megélése segítenek ebben. A nagycsütörtöki utolsó vacsora, s Jézus magányos szenvedése, a nagypénteki tragikus kereszthalál „a kitárt kar, a mindörökre kitárt kar” és a harmadnapi csoda, amikor

„Minden azt hirdeti: húsvét lesz holnap
A madarak új himnuszát gyakorolnak,
és a világ könnyben tisztulva várja,
hogy legyen átoknak, halálnak vége,
hogy felragyogjon Krisztus dicsősége,
felzendüljön húsvét hallelujája.”

(Türmezei Erzsébet)

Krisztus föltámadt. Valóban föltámadt!

Kertészné Tóth Éva – tanító

Farsang volt, hát állt a bál

Néhány hete az alsósok izgatottan készülődtek a farsangra. Mindenki nagyon kíváncsi volt a jelmezekre.

- Te mi leszel? Minek öltözől?

- Titok! Majd meglátod!

Ezek a kérdések és válaszok hangzottak leggyakrabban a bál hetében az alsós osztályokban. Február 13-án délelőtt aztán minden kiderült!

Reggel iskolánk nagy tornatermében felsorakoztak az alsósok. Mindenki színpompás jelmezt viselt. Én „Ki nevet a végén?” - társasjátéknak öltöztem. Először az elsősök sétáltak körbe, aztán a másodikosok és így tovább. Az angyalok az ördögökkel vonultak, de a sok érdekes viselet között láthattunk fába szorult férget, templom egerét, hűtőszekrényt, az iskola rabját, félelmetes kalózkodókat és szépséges királylányokat is. Nem sokkal később tanítóink szórakoztattak bennünket különböző produkciókkal. Viccesek voltak kisdíáknak öltözve!

Amikor vége lett az előadásoknak, bevonultak az óvodások, és velük együtt tekintettük meg az osztályok műsorszámait. Utána felsorakozott a 8 csapat, amelyeket az alsós osztályok tanulói alkottak, vegyesen. A különböző helyszíneken zsetonokat gyűjthettünk. Érdekes állomások voltak, pl. „Szagolda”, „Tapintsd ki!”, „Activity”, „Célbadobás”... Egy órát ügyeskedhettünk, aztán kihirdették az eredményt: a versenyt a Micimackó csapat nyerte meg, Farkas Márton vezetésével. Ezután a jelmezverseny díjait osztották ki osztályonként. Végezetül kezdetét vette az igazi mulatság: mindenki táncolt, játszott, szaladgált a tornateremben.

Én nagyon jól éreztem magam. Az elmúlt 4 év alatt ez volt a legszórakoztatóbb farsangom! Jövőre már felsős leszek, kíváncsian várom, hogy ott milyen lesz a bál!

Maurer Kata - 4.a

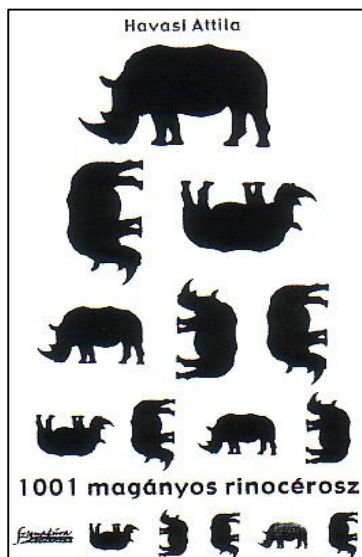
Maurer Kata – 4.a

ALSÓS OLDALAK - 2.

Egykori tanítványom, **Várfalvi Dóra** írta ezt az imát negyedik osztályos korában. Bár ő már gimnazista, sorait ma is őrzöm, s ajánlom nektek nagypénteki gondolatként.

HÓDOLAT A KERESZT ELŐTT

Jézus! Itt térdepelek most a kereszt előtt, de felfogni nem tudom, amit értünk tettél. Ember nem nagyon tudja ezt átérezni!
Jézusom! Mennyire egyedül lehettél a kereszten! Mennyire vágyódhattál arra, hogy valaki mondjon egy kedves szót, vagy talán egy mosoly, egy érintés is elég lett volna. De te ezt nem kaptad meg. Egyedül voltál a fájdalommal, ami áthatolt a testeden és lelkeden. Te meghaltál értünk a kereszten. Nem mindenki vállalta volna, amit Te vállaltál! Olyan jó, hogy adsz nekünk esélyt, hogy megbánjuk bűneinket!
Jézus! Kérlek bocsáss meg azoknak, akik nem hisznek benned, és rosszat mondanak rólad! Jézus, kérlek, add, hogy ha úgy adódik, hogy meg kell halni érted, tudjuk ezt vállalni, ahogyan Te tetted. Ámen.

Némely kukacok életstílusáról

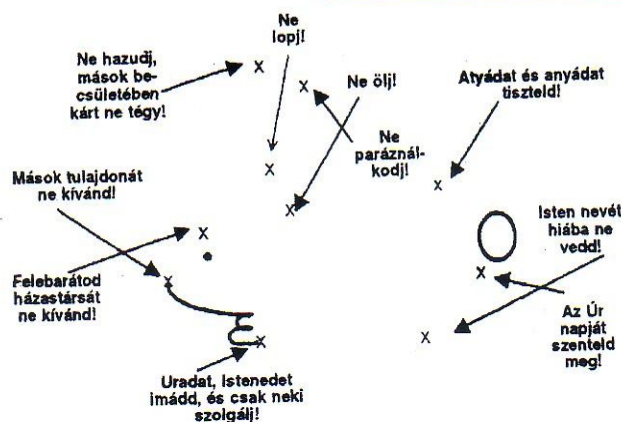
Almafa-ágnak a sarkában
kiskukac eszeget az almában.
Egyenes lukakat lakmároz,
befeje törekszik a magházhoz.

Körtefa-lombnak a zöldjében
nagykukac eszeget a körtében.
Lukból nagyot és görbét rág,
kifele igyekszik a körtén át.

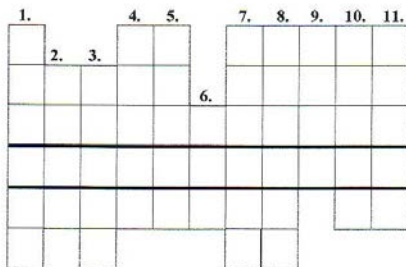
Tökfa hegyében a tökmagban
közepes kukac esz cikcakkban.
Odabent rágszál régesrég,
sehova se siet, csak éhes még.

Rejtvény

Ha az X-eket a Tízparancsolt
sörrendjében összekötitek, egy áb-
rát kaptok megfejtésül.

Amit csak Istentől kaphatunk meg

1. Az Atya melyik oldala felől „ül” Jézus?
2. Égi Édesanyánk Mária első neve
3. Ezen a menyegzőn tette Jézus első csodáját.
4. A 2. Parancs harmadik szava
5. Ez az angyal köszöntötte Máriát
6. Jézus nevelőapjának foglalkozása
7. Jézus nevelőatyjának neve

8. Péter apostol korábbi foglalkozása
9. Imádságaink zárószava
10. Ennek az apostolnak is megjelent a feltámadt Jézus. Pál apostol külön is említi.
11. Lázár testvére, akinek sok mindenre gondolja van, pedig csak egy szükségese.

MEGFEJTÉS:

Aranyköpések az alsó tagozatról

A télen kapok egy jó meleg csizmát, legalább 30 fokosat!

Az orrvadász olyan vadász, aki orra lövi a vadakat.

Én azért akarok fogó lenni, mert nem akarom, hogy megfogjanak!

A fecske azért repül alacsonyan esőben, nehogy belevágjon a villám.

[Izzasztó testnevelés óra után] – Hű, de lédús a Ricsi homloka!

[Ügyes elsős] – Már a második lábamra húzom a cipőt!

[Egy dühös kergetőző] – Na, most aztán kesztyűbe dudállak!

[Összekapás végén] – De nagy muszli lett Gergő szeme alatt!

Az első tanító néni hétfőnként megkérde a gyerekeket, ki volt vasárnap szentmisén. Megdicséri azokat, akik részt vettek.

„Petike” az édesanyja elé áll egy nap, hogy ő mindenképpen elmegy vasárnap a misére.

- Hogyhogy ennyire szeretnél? – kérde anyukája.

- Hát az már nem mehet tovább, hogy én nem tehetem fel a kezemet hétfőnként! – hangzik az indoklás.

Angol rejtvény kicsiknek

What Am I?

I am hot.
I live in the sky.
I am bright.
Don't look straight at me.
I disappear in the night.

Answer:

What Am I?

I am in your body.
I am red.
I am the symbol of love.
Blood pumps through me.
Please don't break me.

Answer:

What Am I?

Please blow air in me.
I come in many colours.
I'm a symbol of celebration.
Don't touch me with anything sharp.
I only last a day or two.

Answer:

Give the answers to your English teacher
– and receive some presents!

ÉLET A BOLDOG DONÁTI CELESZTINA ÓVODÁBAN

Ki volt Boldog Donáti Celesztina nővér?

„Isten azoknak a szívébe költözik, akik megnyitják szívüket a rászoruló testvéreinknek” – írta egyik levelében Celesztina anyja. Ennek napjainkban egyre jobban szükségét érezzük. Észre kell vennünk magunk körül azokat az embereket, akik rászorulnak, áhítják a szeretetet, jó szót, egy kedves mosolyt.

Maria Anna Donati 1848. október 26-án született egy olasz kisvárosban, Marradiban. A család mély vallásossága rányomta bélyegét a kislányra, aki már kicsinyke korában meghallotta Jézus hívó szavát: „Gyere kövess engem a kólostor békés nyugalmaiba!” Mária Anna félt, hogy édesapja nem örül majd ennek, mégis titokban vágyott, áhitozott a kolostori élet után. Lelki vezetőjeként a jó Isten Celestino Zini piarista atyát rendelte mellé, aki megerősítette szándékában és lelki vigaszul szolgált a leánynak.

Miután édesanyja meghalt, édesapja is beletörődött Mária Anna – a későbbi Celesztina nővér – elhatározásába, sőt vele ment Firenzébe is. Zini atya olyan intézet alapítását szorgalmazta, amelyben otthont adhatnának azoknak az árva leánygyermeknek, akik szeretetre és segítségre szorulnak. A növendékek a nevelésük során pedig a megtapasztalnak a jóságot, a kedvességet, a komolyságot és a kellő szigort, melyek részei az igaz szeretetnek.

1889-ben megalakult a Kalazanci Szent József Szegény Leányai szerzetes közösség. Zini atya halála után Celesztina anyja folytatta tovább a munkát, olyan munkatársakat gyűjtött maga köré, akik segítették az árvák nevelésében, ellátásában. Sok kis árva talált oltalmat és menedéket Celesztina nővér védőszárnyai alatt. A gyermeklétszám egyre gyarapodott, érkeztek már beteg és bebörtönzött szülők gyermekei is. A piarista nővérek intézményének gyorsan híre ment. Sorra alakultak meg a szegény árvákat befogadó intézetek. Barberinóban 1912-ben, Ancona megyében 1917-ben, Santa Maria Novában, Collinában és végül Rómában. Celesztina anyja ekkor érezte meg igazán hivatásának fontosságát, megmenteni a mások hibájából szenvedő kisgyermeket a testi, lelki és erkölcsi pusztulástól.

Halálával – 1925. március 18. – a piarista nővérek elvesztették a földön alapító anyjukat, de új közbenjárót nyertek a mennyben. XVI. Benedek pápa engedélyével 2008. március 30-án avatták boldoggá a firenzei domban.

A piarista nővérek intézményei ma megtalálhatók szinte minden kontinensen. Magyar nyelvterületen Nagykárolyban működik árvaházuk Judit és Tünde nővér vezetésével.

Celestina anyja élete példaértékű óvodánk számára.

Miben áll a piarista nővérek küldetése?

A piarista nővérek küldetése abban rejlik, hogy Jézusról tanúságot tegyenek, segítsék, befogadják, magukhoz öleljék a rászoruló kisgyermeket.

*Boldog Celesztina anyja,
óvodánk védőszentje!
Kérünk vegyél bennünket anyai pártfogásodba,
hogy mi is önzetlenül,
tisztá szeretettel forduljunk a kisgyermek felé.
Fogd a kezünket,
és szívünket töltsd el anyai szeretetteddel.*

Ámen.

Sifter Józsefné, Ági néni - vezetőóvónő

1

2

3

4

Édesapák napja

Gyerekek kezdték a prédikációt a Szent József napi szentmisén, március 19-én. Hagyományosan e napon köszöntjük az édesapákat. A miséző Zsolt atya arra kérte a kicsiket, mondják el, mit szeretnek apukájukban. A legkisebbek a mesélést, a „csikizést”, a közös játszást emelték ki, a nagyobbak a gondoskodást, a szigort, a sok segítséget.

A szentbeszédet azután Zsolt atya folytatta, párhuzamot vonva a Jézus által megismertetett Atya, Szent József mint nevelőapa és a mai édesapák hivatása, felelőssége, példamutatása és pótolhatatlansága között.

Az ovisok futkározása közepette Szentgyörgyi Ildi néni széhangú tanítványai zavartalanul énekelték:

*Atyám, vágyom, hogy szeress!
Jöjj közel, és ölelj át!*

P.É.

5

KÉPJEGYZÉK:

1. Boldog Donáti Celesztina
2. Szabó Jázmin: „Cifra palota”
3. Szabó Jázmin: „A mi családunk”
4. Gaál Vicus: „A mi házunk”
5. Németh Sára: „Szírvány”
6. Kerékpár tárolói csendélet Marosi Andris „motoj”-jával.

PIARISTA DIÁKSZÖVETSÉG NAGYKANIZSAI TAGOZATA

Beszámoló a Diákszövetség elmúlt évéről

2008. március 1., a Diákszövetség új elnökségének megválasztása óta történt események. Elsődleges célunk a tagtoborzás lett, hogy az iskola újraindulása óta érettségizett diákokat megszólítsuk. Erre három összejövetelt szerveztünk: a tavalyi tanév végén az érettségiző osztály számára, 2008 őszén a patrocíniumi ünnepségsorozat keretében és 2009 februárjában. Ezen diáktalálkozók eredményeképpen az eddig érettségizett diákok 35%-a lépett be a Diákszövetségbe. Ezt én jó aránynak tartom, de természetesen a cél 100%-os belépési arány. Ezért igyekszünk jelen lenni az iskola életében. Még 2008 áprilisa folyamán felavattunk egy emléktáblát az iskolában a II. világháborúban hősi halált halt diaktársaink emlékére, ezt az előző elnökség készítette elő, mi csak learattuk a babérokat.

A ballagási ünnepségen a teljes gimnazista diákság előtt mutattuk be a megfiatalodott Diákszövetséget és buzdítottuk a ballagókat, hogy bízzanak bennünk és lépjenek tagjaink sorába.

A nyár viszonylagos nyugalomban telt, az utolsó napjaiban jött össze az elnökség, hogy az őszi programot megbeszéljük, és eleget tegyünk egy kedves kötelezettségünknek, miszerint a régi tablót visszategyük az iskola főépületének a falára. Ezt a munkát el is végeztük, aminek idősebb diaktársaink nagyon örültek, hiszen magukat látták viszont a lépcsőházban.

Október folyamán az iskola szervezésében tartott előadássorozat egyik állomásán is képviseltettük magunkat, hogy az államosítás 60 éves évfordulójára emlékezzünk együtt régi és új diákok és tanárok. December elején pedig idősebb társainkkal együtt ünnepeltük Szent Miklós püspök ünnepét, kölcsönösen megajándékoztuk egymást.

Utolsó összejövetelünk a már említett februári diáktalálkozó volt, ahol már a most érettségizők is megtiszteltek bennünket jelenlétükkel. Az est jó hangulatban telt, közös vacsora, koccintás és játék mellett.

Várunk minél több diákot következő összejöveteleinkre is.

Bognár László elnök – 12/6. (2004)

Maradj meg menedéknek...

2009. március 17-én Maradj meg menedéknek címmel emlékestre került sor a városi könyvtárban. Az egy éve elhunyt Harkány László Tanár Úrra, Nagykanizsa város díszpolgárára emlékeztek családjának tagjai, egykori tanítványok, kollégák és mindazok, akik ismerték.

Harkány László Galambokon született, a helyi elemiből a kanizsai Piarista Gimnáziumba vitt az útja. Magyar-történelem szakos diplomáját a szegedi tudományegyetemen szerezte.

Egyéb elismerések mellett Nagykanizsán 1997-ben Pro Urbe-díjat kapott, két évre rá vehette át a Megyei Önkormányzat Alkotói Díját. Egy interjúban azt mondta, minden kitüntetésnél többet ér számára az egykori tanítványok szeretete, s örömmel tette hozzá, hogy még ma sem tud anélkül sétálni Kanizsa utcáin, hogy lépten-nyomon meg ne állítanak.

2007-ban a város Díszpolgára lett, s akkor így nyilatkozott az elismerés kapcsán a megyei lapnak:

„Nagyon örülök a díszpolgári címnek, melyet az életem betetőzésének tartok. Sok elismerést kaptam a pályám során, de mindenre ez tette fel a koronát. Nincs annál jobb érzés, hogy egy város szeretete vesz körül.”

Tisztelettel adózunk emléke előtt ezen sorokkal. Példája örökké velünk marad.

Györkös Petra – 12/6. (2004)

Ismerkedés Hellással

Azon szerencsés egyetemisták közé tartozom, akik egy ösztöndíjjal külföldre tölthetnek egy szemesztert. Én Görögországot választottam, így ezt a fél évet Szalonikiben, az ország második legnagyobb városában töltöttem. Választásom több okból erre a helyre esett. Elsősorban azért, mert a görög antik kultúra az európai kultúra bölcsője, rengeteg történelmi helytel, emlékekkel. Sokat tanultunk erről az iskolában, érdekelt „élőben” is.

Másodsorban vallási szempontból is értékes hely. A Szentírásból ismerősen csenghet ez a név, ugyanis Szent Pál Thessaloniki város lakóihoz írta két levelét is. Manapság az orthodox vallás az uralkodó a térségben, ezért jó hely arra, hogy egy másik rítust jobban megismerve nyitottabban álljak az ökumeniz-mushoz.

Nem utolsó sorban pedig egy nagyon szép ország, és közkedvelt turisztikai célpont a félszigeten elterülő ország sok kisebb-nagyobb szigettel körülvéve.

Két hónapja vagyok kint, és már eddig is sok élményben, tapasztalatban volt részem.

Az itteni egyetemen ugyanúgy tanulok, mint otthon. Érdekes, hogy a görög mentalitás, amit a „ráérünk arra még” kifejezés nagyon jól illusztrál, itt is megfigyelhető. Az egyetemen az igazi „munka” csak 3 héttel a félév elkezdése után kezdődött. Az ügyintézés sem sietik el. Nem egyszer nem tudtam bemenni az Erasmus irodába, mert épp sztrájkoltak, vagy áramszünet miatt nem működtek az elektromos berendezések. Erre ők nem kiakadnak, és idegeskednek, hanem szép nyugodtan főznek maguknak kávé, elszívnak egy cigi, és beszélgetnek. Természetesen a külföldi diákokban ez pont ellentétes viselkedést vált ki.

A tanórák nem 90 percesek, ahogy a magyarországi egyetemeken megszoktuk, hanem 3 órák. A felénél van 10 perc szünet, aztán folyt. köv.

Az egyetem mellett görög nyelvtanfolyamon veszek részt, ahol 21 fiatallal együtt próbáljuk elsajátítani a görög nyelv alapjait. Legnagyobb számban a franciák képviseltetik magukat, aztán a németek, lengyelek, de van köztünk 1-1 holland, belga, olasz, spanyol fiatal is.

Mindezek mellett azért van időm megismerni az országot, embereket, gyakorolva az évek során elsajátított német és angol tudásomat. Hétvégeken mindig történik valami érdekes. Vagy elutazunk valahová, vagy egyszerűen csak összejövünk egy filmnézésre, egy közös ebédre, vacsorára, vagy a városban találunk valami érdekes programot.

Egy albrétben lakom 2 egyetemistával, egy német és egy észt fiatalal, ami szintén egy jó hely a nyelvgyakorlásra, illetve a kultúrák különbözőségeinek megtapasztalására.

Ez a sok élmény azonban mind nem mérhető azzal az „kalanddal”, ami szintén felfedezésre vár, és amit Márai Sándor így fogalmaz meg:

„Az igazi élmény az ember számára tehát elsőrendűen ennyi: önmagának megismerése. A világ megismerése érdekes, hasznos, gyönyörködtető, félelmes vagy tanulságos; önmagunk megismerése a legnagyobb utazás, a legfélelmesebb felfedezés, a legtanulságosabb találkozás. Rómában vagy az Északi Sarkon járnál nem olyan érdekes, mint megtudni valami valóságosat jellemünkről, tehát hajlamaink igazi természetéről, a világhoz, a jóhoz és rosszhoz, az emberekhez, a szenvedélyekhez való viszonyunkról. Mikor értelmem eléggé megérett erre, már csak ezt az élményt kerestem az életben.” (Márai Sándor: Füveskönyv - Arról, mi az élet igazi értelme)

Mércz Annamária – 12/6. (2004)

Kedves Diákok!

Bármilyen ötletet, véleményt, észrevételt bármivel kapcsolatban szívesen veszünk! Elérhetőek vagyunk postán (cím: Piarista Diákszövetség Nagykanizsai Tagozata, Nagykanizsa, 8800, Sugár út 11-13.), e-mailen: piaroregdiaknk@gmail.com. Ezenkívül van egy levelezőlistánk, amibe szeretnénk egy kis életet vinni. Szeretnénk, ha egy élő fórum lenne az öregdiákok között! Ha Te is szeretnél ennek a csapatnak tagja lenni, küldj egy e-mail-t az nkoregdiak@lev-lisa.hu-ra. Várjuk észrevételeiteket, jelentkezéseiteket!

JÓ ÖREGDIÁKOK - MI VAN VÉLETEK?

Kedves Olvasó!

Egy interjúsorozat első részének megírásába kezdve, nagyon sokat gondolkodtam, hogy is vezethetném be első interjúalanyomat. Rá kellett azonban döbbernem, nem is a bevezetésen van a hangsúly. Fogadd hát szeretettel egy forró tea melletti beszélgetésem **Horváth Richárd** piarista kispappal, aki iskolánk, a nagykanizsai Piarista Gimnázium tanulójaként érettségizett 2006-ban, s büszkén tekinthetünk rá, mint iskolánk első, s egyben ez idáig egyetlen leendő piaristájára, aki jelenleg a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola teológia szakán tanul. Beszélgetésünk másfél óra alatt többek között azt is elárulta, hogy ezt az „egyetlen” címet szívesen megosztaná már valakivel.

- *Hogy vagy? Mi történt veled az érettségi óta?*

- Köszönöm jól vagyok, olyan hallgatósan... Ülök sok-sok órán keresztül, s hallgatok. Vannak lazább napjaim, s van, amikor reggel 8-tól estig vannak óráim. Ezzel telik most az időm.

Papírforma szerint másodéves teológushallgató vagyok, gyakorlatilag valahol 2 és fél év környékén járok, de nem tudom magam pontosan definiálni. Egy évet elvégeztem már Szegeden, s itt most folytatom a többi. Mi, piarista növendékek arra törekszünk itt a Sapientián, hogy minél hamarabb befejezzük, s utána a világi szakot is mielőbb el tudjuk kezdeni. Emiatt első-, másod-, harmad- és negyedéves óráim is vannak.

A képzésem egy év jelöltséggel kezdődött Szegeden. Úgy tudnám megfogalmazni, hogy a jelöltség a piarista szerzetesség tanári oldalába vezeti be az embert. Ezalatt az idő alatt betekinhettem a rend belső életébe, a rendházban laktam, s emellett a diákok között is jelen voltam, prefektuskodtam, lelki gyakorlatokon és diaktúrákon segédkeztem, illetve elkezdtem a teológiát. Kicsit kötetlenebb év volt ez, de azért voltak közös programok is, próbáltuk a jelöltársaimmal és prefektusunkkal bejárni a magyarországi rendházakat, s mindezek mellett voltak lelki programok is.

Szeged után Vácra kerültem noviciátusba. Ötünk közül hárman kezdtük meg a noviciátust, s a noviciusév leteltével ketten tettünk fogadalmat. A szegedi év olyan hivatástisztázó év volt, aminek a végén az előjárókkal közös megbeszélés alapján kerültünk Vácra. A noviciusév elején beöltöztünk, s év végén egy évre szóló egyszerű fogadalmat tettünk. Ez igazából már a szerzetesi élet megkezdése. Ez az év a lelki elmélyülést szolgálja, mondhatnám azt is, hogy a piarista életet a szerzetesség oldaláról ismertük meg, és éltük meg. Épp ezért ezalatt az idő alatt nem jártunk haza, havonta látogathattunk minket a család, a kapcsolatok is inkább a rendházon belül, egymásra korlátozódtak. Ez, a lelki elmélyülés mellett az elszakadást is próbálta elősegíteni, bár ez nekem nem jelentett különösebb nehézséget, mivel kollégista voltam. Ugyanakkor egy kicsit más síkra terelte a családommal is a kapcsolatom, intenzívebb, mélyebb lett.

Jó volt ez az év, mert lehetőséget teremtett a lelkiekben való elmélyülésre. Később ezt már a diákok között sokkal nehezebb megélni, de ehhez teremthetjük meg magunkban az alapokat. Az, hogy hárman össze voltunk zárva, az önismeretünket is növelte. A noviciátusban alapvetően lelki programjaink voltak, illetve néhány tanóra, mely szintén ezt segítette. (aszketika-misztika, bevezetés Krisztus misztériumába, rendtörténet, szerzetesjog stb.)

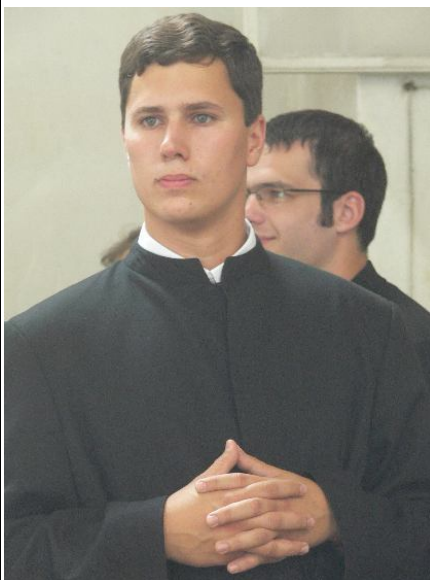
- *A kevésből is elég kevesen jutottatok el Pestig. Te nem bizonytalanodtál el a jelöltséged vagy akár a novicius éved alatt?*

- Van, amikor az ember elbizonytalanodik, vannak olyan szakaszok, amikor kevésbé biztos abban, hogy ezt az életet szeretné élni. De olyan nagyobb elbizonytalanodásról én mégsem számolhatok be. Hallottam több embertől is, hogy a noviciátusban is a tél vége depresszívebb időszak, mikor az embernek kezd sok lenni, de én ezt így nem tapasztaltam. Nagyobb elbizonytalanodásom nem volt.

- *Említetted, hogy mihamarabb szeretnél végezni a Sapientián, hogy kezdhesd a világi szakodat tanulni, mi lesz ez?*

- Jelenleg teológiát hallgatok, de ezzel párhuzamosan szeretném elvégezni a hittanár-nevelő szakot, illetve a Család- és gyermekvédő-

tanár szakot is, s ezen kívül a történelem-földrajz szakot. Elsősorban a tanár szakot is, s ezen kívül a történelem- földrajz szakot. Elsősorban a történelem szakot, s aztán kiderül, hogy lesz e harmadik szakom a földrajz, mert ha sikerül az ELTE és a Sapientia közti „átjárhatóságot” biztosítani, akkor a történelem-hittan, mint két szakom meglesz. A képzésünk elég hosszú, majd kiderül belefelel-e még a földrajz is, s attól is függ, hogy a két iskola közti tárgyalások milyen eredménnyel végződnek.

Horváth Richárd

már mint piarista kispap

2006-ban érettségizett,
osztályfőnöke
Kanizsainé Rezsek Mária

- *Nagyon a kellős közepébe vágtunk a dolgoknak. Mikor döntötted el, hogy a szerzetesi hivatást választod?*

- Egyházmegyes pap soha nem akartam lenni. A szerzetesség fogott meg, a piaristaság. Érettségi évében döntöttem el félév környékén, hogy pontosan mit is szeretnék...

A kanizsai gimnáziumba kerülve nyertem négy évet, hogy gondolkodjak azon, mi is szeretnék lenni. Mindig is bizonytalan voltam benne, hogy mit is szeretnék csinálni. Általános iskola végén, amikor el kellett dönteni merre tovább, még a kertészet és a vendéglátóipar vonzott. Ha nem piarista gimnáziumba kerültem volna, akkor Siófokon végeztem volna el a vendéglátóipari szak-közepe...

Kanizsára kerültem... Olyan tizedik-tizenegyedik magasságában kezdett megfogalmazódni bennem, hogy van fantázia ebben a piarista életben, s akár én is lehetnék piarista, de ez szép lassan alakult. De nagy viaskodást váltott ki bennem: „Mégis csak a családos életet szeretném választani, nem a papságot, szerzetességet” – Ezzel viaskodtam körül-belül két évig, és eközben arra jutottam, ha piarista szerzetes nem is, de tanár azért lehetnék. Ahogy telt az idő, egyre inkább kezdtem elfogadni, hogy van bennem egy nyitottság a piarista szerzetesi életre.

- *Volt segítséged, akivel meg tudtad beszélni a gondolataid, a bizonytalanságod?*

- Alapvetően ez egy személyes belső harc és döntés volt, de Zsolt atya segített. Ő egy kicsit támpont volt számomra.

- *Mit szóltak az otthoniak?*

- Eleinte nem nagyon osztottam meg senkivel, hogy min is gondolkodom. A környezetem, a családom nem vette észre ezt az időszakot. Igazából a végeredményt, illetve ahhoz közeledve osztottam meg velük a gondolataim... A növendékház nyílt napja volt az első alkalom, amikor tulajdonképpen nyíltan felvállaltam az ez irányú gondolkodásom, a döntésem.

Ilyen nyílt nap - hadd reklámozzam - egyébként most lesz nemsokára, március 28-29-én. Ha jól tudom megint jönnek Kanizsáról is. Eddig én vagyok az egyetlen piarista, illetve leendő onnan, ezt a címet azonban szívesen megosztanám már valakivel... A nyílt nap jó lehetőség arra, hogy találkozzunk növendékekkel, s főként, hogy találkozzunk olyanokkal, akik szintén gondolkodnak a piaristaságon. Én akkoriban kicsit egyedül voltam a vívódásaimmal Kanizsán, azért

is volt jó megismerkedni hozzám hasonlóan gondolkodókkal.

Visszatérve, az otthoniak körében meglepődést váltott ki a döntésem, de mindenki elfogadta, viszonylag könnyen.

- Elég nagy hatással volt rád a gimnázium. Hogy kerültél Siófokról Kanizsára?

- Voltak úttörők (Kürti András, Szilágyi Gergely), akik előttem kerültek Kanizsára, akikkel még Siófokról ismertük egymást. Ők a hatosztályos, én a négyosztályos gimnáziumba csatlakoztam be.

Mikor elindult a kollégium Nagykanizsán, akkor bővült a lehetőségek tárháza. Pannonhalmra, Kaposvár mellett Kanizsára is lehetőség nyílt menni, mint elérhető közelségben levő katolikus iskolába. A siófoki káplán volt az, aki „az úttörőket” támogatta, segítette. Nekem a hitoktatóm említette még ötödikes koromban, hogy esetleg én is mehetnék egyházi iskolába továbbtanulni, például Pannonhalmára. De szüleim azt mondták, ha szeretnék, akkor 8. osztály után mehetek, de az általános iskolát végezzem el Siófokon.

A pályaválasztásban mellettem álltak a szüleim, a döntést rám bízta, s örültek neki, hogy egyházi iskolába is beadtam a jelentkezésem. Ez egy saját döntés volt, amit nem bántam meg.

- Mi az, amit kaptál az iskolától?

- Tanulmányokban egy erős iskola... Ez is többlet volt, így visszatekintve, bár ez független attól, hogy egyházi vagy világi-e az iskola. Talán, ami fontosabb, s rám is nagy hatással volt, az a diákokra való odafigyelés, ami főként a szerzetesek részéről tapasztalható, de a világi ra is jellemző. Más a légkör, mint egy világi iskolában és ezt a más légkört a szerzetesek segítenek megteremtteni, akik arra szánják az életüket, hogy a diákok között, a diákokért élnek. Vereb atya példáját tudom csak megemlíteni, aki sok órát végig dolgozott az irodában, reggel fél 8-kor láttuk, hogy átmegy és volt mikor este fél 9-kor jött vissza, s közben órát is tartott, aztán átjött a kollégiumba köztünk volt, megtartott egy esti imát, s néha elvitt minket Gyékényesre fürdeni, meg hasonlók. Egy világi embernek ez nem fér bele az életébe, mert családjá van, otthoni gondjai. Egy piarista, egy szerzetes tanár egész életét arra teszi fel, hogy a diákokat szolgálja, őket nevelje.

- Ez vonzott téged is?

- Szegeden megkérdezte tőlem egy végzős srác, hogy „Ki gyakorolt rám nyomást a döntésemben?” Válaszom az volt, hogy a szó szoros értelmében senki, ez egy szabad döntés volt. Ugyanakkor a piaristák, akiket láttam, mind tanúságot tettek az életükkel előttem, s ezzel egy pozitív nyomást gyakoroltak az emberre, hogy igenis érdemes így élni. Az ember gimnáziumi tanulmányai közben nem feltétlen veszi ezt így észre, de nekem, mint kollégistának talán ez könnyebben észrevehető volt. A második otthonom volt a kollégium, sokat adott.

- Hogy emlékszel vissza arra az időre?

- Nem volt könnyű, mert ez egy nehéz iskola számomra. A történelemmel voltak nehézségeim, latinból meg is buktam egyszer év végén. Nagyon nem volt a szívem csücske ez a tárgy. Nem szerettem, de azért azt meg kell jegyzem, hogy a gimnázium vége felé már felkésztem 3-asra, sőt voltam egyszer 4-es is. Ma az ott szerzett latin tudásomból élek a teológián.

Jó osztályközösségem volt. Bár eleinte a sok új ember miatt kicsit széthúzott az osztály, végül elég jól összecsiszolódtunk.

- Mit szóltak ők a döntésedhez?

- Meglepődtek. Pedzegettem nekik valamit, talán nem volt nekik teljesen idegen, de, hogy konkrétan ezt a hivatást választom, az az újdonság erejével hatott mindenkire, a kollégiumban is. Még a mai napig is van, aki meglepődik döntésemen. Belőlem valahogy nem nézte ki senki, hogy elmegyek piaristának. A szerzetesség, hivatáskeresés egy bizonytalan pont volt az életemben, ezért sem osztottam meg előtte senkivel.

- A piaristaság a pedagógusságot hozza magával. Számodra volt olyan tanár a középiskolában, akire példaként tekintesz?

- Vereb atyát említettem már, aki mint piarista hatással volt rám. Világi tanárok közül Dervenkár tanár úr, mint történelem tanár volt az, aki minta lett számomra, a történelemtanár mintája, magásra téve a léceket. Ez főként az érettségi évében fogalmazódott meg bennem. Sajnálom, hogy már nem tanít.

- Te is tagja vagy a diákszövetségnek. Sokan nem nagyon értik mire jó ez, s miért jó tagnak lenni. Te miben látod értelmét?

- Régen én sem sokat tudtam róla, csak azt láttam a kollégiumban, hogy időnként összeültek az öregek, elbeszélgettek, elborozgattak,

év végén díjakat adtak át. Azóta, közelebb kerülve a gyakorlathoz, ma már jobban látom talán. A szövetség egy fórum arra, hogy találkozzunk. A különböző programok, mint amilyen például a legutóbbi közös vacsora is volt, azt segítik, hogy ne veszítsük szem elől egymást. Az a célja, hogy a piarista diákok segítsék egymást, ahol és ahogyan tudják, s hogy az iskolát, a rendet is segítsék.

Az összetartást célozza meg. Azt próbálja jelképezni a szövetség, s képviselni, hogy a piaristaság nem ér véget az érettségivel, később is van valami háló, ami összeköti az embereket, az öregdiákokat. S fontos, hogy ezzel tisztában legyünk.

Fülöp Erzsébet – 12/6. (2004)

1. Horváth Richárd egy kamillánus testvér és Moys Gábor piarista kispap társaságában.

2. Horváth Richárd a patrocíniumhoz kapcsolódó nyíltnapon.

3. Horváth Richárd élete már sínen van. És a tied?

Jöhet a vonat? ☺

ISKOLAZARÁNDOKLAT HOMOKKOMÁROMBA

Hagyományosan március 25-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony napján – egyúttal a piarista rend születésnapján – cihelődik föl az iskola apraja és nagyja, hogy gyalogos zarándoklat formájában tiszteletét tegye a homokkomáromi szűzanyánál. A zarándokcsoport létszáma idén már a 600 főt közelítette.

Miért is kell nekünk zarándoklat? Miért nem maradunk az iskolapadban? Szerintem az ilyen hosszú túrák, mert rengeteg jócselekedetre ad alkalmat: gyengébben segíteni, ez élelem megosztása. Az ilyen hosszú út közben nyugodt lélekkel fordulunk oda társainkhoz és javítjuk kapcsolatainkat. Ha ez vezérel minket, akkor akármeddig is jutunk el, elértük a zarándoklat célját: elfogadjuk társainkat és törődünk velük, jobban odafigyelünk egymásra. Szívünk-lelkünk sokkal többet alakul, mint egy tanítási órán. Kálmán Máté – 12/6.

Végzős vagyok, így számomra ez volt az utolsó alkalom. Jó érzés volt végigmaszírozni a városon. Sokat beszélgettem és nevettem a többiekkel. A természet Isten ajándéka, sőt a jó idő is! Az út menti szemét felébresztette bennem a környezetvédelem vágyát.

A templomi prédikáció történelem óra volt. Nem ezt vártam, de feltártam előttem az ünnep lényegét. Visszaérkezve a koleszba a meleg fürdőt követően az általában

szokásos hangzavart mély csönd váltotta föl.

Friman Balázs – 13/4.

Ezzel a zarándoklattal közelebb kerültem Istenhez. Ez azonban nem csak így simán értendő, mint egy imádságban, hanem szinte éreztem a jelenlétét, hogy minden lépésnél ott van velem és támogat engem.

Ihász Bence – 9/3.

Zarándok imádság

Uram, Jézus, járó előttem,
ha lankadok, állj mögöttem.
Pajzsomként lebegj fölöttem,
jobbról, balról segíts engem.
Mindig téged keresselek,
mindig találkozom veled.
Minden lépemben szüntelen
te, csak te jöjj szembe velem.
Te légy szavam a nyelvemen,
más szavával te szólj nekem.
Minden egyes pillantásom
mindenkiben téged lásson.
Te légy utam az utamban,
utam végén a jutalmam...

Ámen.

GONDOLATOK A KÖNYVTÁRBAN

Iskolai könyvtárunkban található könyvritkaságainkból szeretnénk a figyelmetekbe ajánlani a következő műveket:

Tragor Ignác : Vác története 1848-49-ben

Váci Múzeum-Egyesület
Vác, 1908.

Számos szövegközi képpel, kihajtható melléklettel. (A váci csatátér, utcai harc a Nagytemplom előtt 1948. július hó 17-én stb.) Mint érdekességet említem meg, hogy e könyv leírása szerint „Az országban itt (Vác) állították föl az első honvéd szobrot, a hősök emlékének kegyeletes tanújelét.” (1908-ig) Tragor Ignác Dr. piarista diák volt.

Schütz Antal piarista (tanár, író, ...): Dogmatika I-II.

A katolikus hitigazságok rendszere
főiskolai és magánhasználatra
Szent István Társulat
Budapest, 1923.
Első kiadás.

Himnuszok könyve (latinul és magyarul)

Fordította Sík Sándor

A keresztény himnuszok költészet remekei

Tartalmából: Ókeresztény nyugat lírájából
Középkor himnusz költészetéből
Magyarországi himnuszok

Sík Sándor piarista (tanár, író): Esztétika I-III.

Szent István-Társulat kiadása
Bp., 1942.
Első kiadás.

Schütz Antal piarista (tanár, író, ...): A bölcsélet elemei

Szent István Társulat kiadása
Bp., 1940.
Második, átdolgozott kiadás.

Tartalmából: Gondolatelmélet (logika)
Ismeretelmélet
Értékbölcsület

Idézem a szerzőt: „Csak bevezetést akartam adni; kulcsot a bölcsélet műhelyébe és némelyeknek talán a bölcsesség szentélyébe is.”

Saly István könyvszakértő
Fintáné Andri Judit könyvtáros tanár

TRIDUUM = Szent három nap

Nagycsütörtök: Az utolsó vacsora emlékmiséje. Délelőtti krizmaszentelés, este lábmossás szertartása, emlékezés az oltárszentség és a papság szentségének alapítására, Jézussal a Getszemáni majorban (oltárfosztás, virrasztás).

Nagypéntek: Emlékezés Jézus megváltó kereszthalálára. Passió, hódolat a szent kereszt előtt, egyetemes könyörgések Jézus megnyílt szíve előtt, „csonkamise”.

Nagyszombat: A nyugalom napja. Ám este már elkezdődik a húsvéti örömnépvigília (előesti virrasztás): tűzszentelés, exultet (húsvéti örömenek), ünnepélyes igeliturgia, dicsőség, allelúja, vízszentelés, keresztelési fogadalom megújítása, ünnepi szentmise, feltámadási körmenet...

Húsvétvasárnap: Jézus Krisztus feltámadásának szent ünnepe. Helyenként ételszentelés.

Ünnepelj TE is velünk, vegyél részt a szertartásokon!

„A kapu két világ határa, melyek egyikében Te laksz!”

Az Európai Magyar Fiatalokért Alapítvány és a Kerek Világ Alapítvány a 2008/2009-es tanévben „Székely Kapuk – Zöld Kapuk” címmel a magyarországi és határon túli magyar iskolák részére határokon áttelő együttműködési programot szervez, immár tizedik éve. Programjuk célja, hogy a résztvevő iskolák, pedagógusok és gyerekek környezeti neveléssel és népművészeti hagyományokkal kapcsolatos együttműködését elősegítsék. A legsikeresebben szereplő gyerekek és pedagógusok részére tengerparti és hazai táborokat, üdüleket kínálnak jutalomként.

Az első félévben Vizeliné Walter Mónika tanár néniével számos helyen szerepeltek a piarista iskola ötödikes irodalmi színpadosai betlehemes műsorukkal, erről beszámolót, fotókat és a nézők naplóba gyűjtött véleményét, köszönetét kellett beküldeniük az alapítvány címére.

A második félév feladatának megoldása a rajzsakkörösökre hárult: Gayer Ildikó tanár néni irányításával egy 8 tablós vándorkiállítás állított össze megadott környezetvédelmi témák illusztrációiból, amelyet a város több pontján (iskolák, intézmények, cégek) fognak bemutatni. A kiállítás sorozat már elindult, első állomása a Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola.

Gayer Ildikó – rajztanár

„Amennyire csak ismerem, az Alapítvány által szervezett programot csak támoogatni tudom.” Szegeď, 2007-1

1

3

2

A képek:

1. Készül a nagy mű: Szilajka Ferenc, Novák László, Mezriczky Marcell, Erdős Gergő
2. Baj Balázs
3. Plander Ágnes
4. Az egyik tábló a nyolc közül.

4

LEVELESLÁDA

Egy régen kikézbcsített levél a láda mélyéről:

Tisztelt Igazgató Úr!

Ezúton szeretnék köszönetet mondani Önnek és Kollégáinak, hogy fiamat befogadták és két éven át egyengették útját. Hálás vagyok minden lépésükért és türelmükért. Így érzem ez a két év gyökeres változást hozott fiam életében. Talán sikerült felábrnia bizonytalanságából és rátalálnia a helyes útra. Még egyszer köszönöm segítségüket! Áldás békességre!

N.N. – név a szerkesztőségben

KÖZHÍRRÉ TÉTETIK...

Továbbra is ide várjuk különböző témájú - közölhető - hirdetéseiteket!
Vállalom, keresem, elajándékozom, eladom...

REJTVÉNYSAROK

1. Keresd a NET-en vagy a könyvtárban!

Mely szentek atributei az alábbiak, és mire utalnak ezen atributek?

- kezeben palmaág, lábánál kerék
- kezeben lenyúzott emberi bőrt tart
- rajta állati bőrből készült ruha, kezeben toll, lábánál oroszán s piros kalap
- kezeben egy monstranciát (szentségmutatót) tart
- edényből vizet önt egy égő házra
- jobb kezének mutatóujját ajkai elé helyezi, bal kezében feszületet tart
- kopasz, szakállas, egyik kezében egy könyvtekercs, másikkal egy kardot tart

2. Milyen szó lapul az egyes települések nevében?

Települések:

1. Tapolca,
2. Inke,
3. Keszthely,
4. Gyenesdiás,
5. Alsópáhok,
6. Zalasabár
7. Párizs
8. London
9. Bukarest

Szavak, kifejezések:

- A) kastély, erőd
- B) bőr kallózása, ványolása
- C) segítség, szövetség
- D) rabszolga, szolgarendű személy
- E) hévíz, meleg vízű forrás, patak
- F) mocsár, ingovány
- G) Dénes
- H) szép, gyönyörű
- I) vad, merész

Aki nem tudja, járjon utána!

3. Végre egy SUDOKU!

		6	3				7	
8	4					3		
	1			2				
2			7	5			3	8
				6				
1	3			9	2			5
				3			4	
		4					2	6
	7				5	8		

A megfejtéseket a szerkesztőségbe kérjük leadni. A helyes megfejtők között értékes jutalmakat sorsolunk ki. Sajnos az előző szám feladványaira egyetlen megfejtés sem érkezett. ☹

Előző rejtvényeink helyes megfejtése:

1. Zsuzsi tart zsiráfot.
2. főmeteg, katrabóca, keszőce, zsurnóka = népi ételek, általában levesek

EZ MÁR A VÉG...!

Történelem órán:

Diák: 1806: Német-Római császár haldoklása és szétesése.

Diák: Hasburgoknak szolt.

Diák: Európa felfedezése: 1492.

Tanár: Ha a békét értékeljük...Zoli?

Diák: 4-es!

Hittan órán:

Diák: Az elkényeztetés az az, amikor a szülő mindent megenged a gyerekeknek csak a gázcsapot nem.

Német órán:

Tanár: Warum ist ein Atomkraftwerk gefährlich? [Miért veszélyes egy atomerőmű?].

Diák: Big Bummm!

Biológia órán:

Tanár: Minden, ami „öz”-ra végződik nem varázsló, hanem cukor.

Tanár: Nehogy guanin helyett guanót írjanak!

Magyar órán:

Diák: Arany János Petőfi Sándor szobrának leplezésekor meghűlt, kihűlt és meghalt.

Diák: Ruttkai Éva visszatért a Vígszínházba és ott is maradt haláláig.

Diák: Alig van szála az eseményeknek.

Diák: A király vidékre utazott, addig Bánk bán volt helyette a király.

Tanár: A népköltészet szájáról-szájra terjed...

Diák: Mint a herpesz?

Tanár: Én is fázok, vagy csak ti?

Soós Nikolett – 12/3.

Emlékeztetések a halál előtti utolsó mondatok:

- Biztos vagy benne, hogy ez egy vízisikló?

- Erre gyere, itt vastag a jég...

- Dobjatosk már ide egy téglát!

- Apa mi ez az alma a fejemen?

- Tengeralttjáró kapitánya: Ki volt az a hülye, aki szellőztetett?

- Anyu! Hogyhogy te vezetesz?!

Közreadja a

Piarista Általános Iskola, Gimnázium, Diákotthon és Boldog Donáti Celesztina Óvoda – 8800 Nagykanizsa, Sugár út 11-13.

Tel: (93)-516-785 * Fax: (93)-516-784

Honlap: www.nk-piar.hu * E-mail: piarista.isk@chello.hu

Felelős: Vereb Zsolt igazgató

Szerkesztőbizottság: Pillér Éva + Alexáné Kocsmár Bernadett,

Kertészné Tóth Éva (alsótagozat) + Bognár László (PDSZ) +

Fintáné Andri Judit (könyvtár) + Sifter Józsefné (óvoda) +

Szenyéri Diána (zene) + Darabont Szilvia, Németh Réka

(interjú) + Stéger Bence Péter (sport) + Tuhári Attila (hitélet)

+ Rachler Áron (kollégium) + Lóth Áron (szépirodalom) +

Soós Nikolett (humor).

Megjelenik minden tanévben pár alkalommal ~300 példányban.

A. M. P. I.